

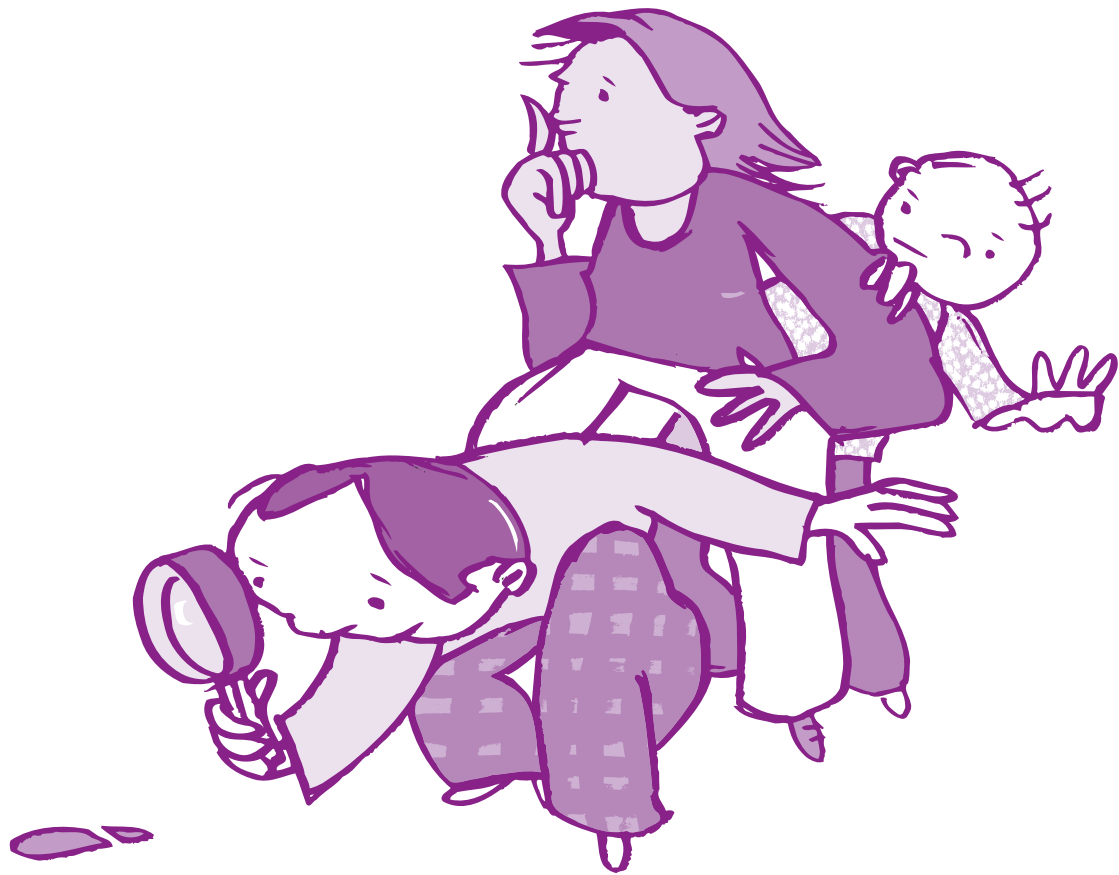

Intermón
Oxfam

Subirats, investigadors privats

Gimcana

Subirats, investigadors privats

Gimcana

Intermón
Oxfam

Direcció de la col·lecció: Raquel León

Consell assessor: Mª Àngels Alié, Carme Batet, Mireia Claverol, Anna Conangla, Montse López, Juan Manuel Matos, Laura Mendoza, Elena Millá, José Palos, Ferran Polo, Vanessa Quintana, Maria Rico

Coordinació de la producció: Elisa Sarsanedas

Disseny coberta i interiors: Lluís Torres

En col·laboració amb la Fundació Pere Tarrés

1.ª edició: juny 2003

© Autoria: Carles Cuberes

© Il·lustracions: Àngel Sauret

© Intermón Oxfam

Roger de Llúria, 15. 08010 Barcelona

Tel. 93 482 07 00. Fax 93 482 07 07. E-mail: info@IntermonOxfam.org

ISBN: 84-8452-213-X

Dipòsit legal:

Impressió: Gràfiques Castellbisbal

Imprès a Espanya

3

Introducció

4

Fitxa tècnica de la
gimcana

6

Descripció de les
proves

11

Conclusions finals

11

Esquema dels
itineraris

12

Relació
de materials
gràfics per a cada
prova

12

Mapa de situació
dels cartells
amb els testimonis

*Aquesta gimcana pretén apropar als nens i nenes el funcionament del comerç i l'economia mundial, així com a l'alternativa del comerç just i del consum responsable. Des d'una metodologia lúdica i vivencial, pretén ser una dinàmica complementària als materials de la maleta pedagògica *Canviem les regles*, i està adreçada bàsicament als Cicles Mitjà i Superior de Primària.*

Els nens i nenes formen part d'una agència de detectius, que es dedica a fer investigacions de diferents menes. Avui, però, els arribarà una carta on una ONG els demana una investigació una mica peculiar. El cap de l'agència (l'educador o educadora) ha convocat tots els seus detectius (els nens i nenes) per posar-los al corrent d'aquesta tasca tan especial: no es tracta d'investigar sobre cap assassinat o robatori, sinó sobre una sèrie d'articles que, tot i que semblen totalment inofensius, quotidians i aparentment "normals", en realitat amaguen històries veritablement sospitoses.

El seu objectiu serà reconstruir la història de cadascun dels objectes, conèixer diferents personatges, aconseguir certes informacions i realitzar una sèrie de proves relacionades amb el procés de producció d'aquests articles.

Els alumnes, dividits en equips de 4, hauran de fer un recorregut per diferents proves i conèixer diversos testimonis, que els permetran tenir èxit en les seves investigacions i fer així una posada en comú final.

2. Fitxa tècnica de la gimcana

1. Edats: Cicle Mitjà i Cicle Superior de Primària

2. Tipus d'activitat: gimcana

3. Durada de l'activitat: una hora i mitja + mitja hora de posada en comú

4. Nombre de participants: grup classe de 24 alumnes

5. Objectius específics:

Conèixer els diferents agents i persones, sovint de diferents llocs del planeta, que intervenen en el procés de producció i comercialització d'articles quotidians i coneguts pels alumnes.

Descobrir d'una manera vivencial les injustícies que es donen en aquest procés.

Fer conèixer, en la mesura del possible, altres iniciatives i alternatives, com el comerç just i el consum responsable.

6. Descripció de l'activitat:

Un cop reunits tots els detectius (nens i nenes), l'educador els llegeix la carta de l'ONG; en aquesta se'ls demana fer una feina una mica peculiar: han d'encarregar-se d'investigar sobre uns articles aparentment normals, però que sembla que amaguen algunes històries sospitoses. Es distribueixen en equips de 4 alumnes; cada equip s'encarregarà de fer la investigació d'un article diferent.

Coneixeran diferents col·lectius o entitats relacionats amb l'article en qüestió, a partir d'uns testimonis i d'una sèrie de proves. Aquestes els permetran anar aconseguint peces d'un puzzle, que explica gràficament el procés de producció de cadascun dels articles. Aconseguiran 5 peces de puzzle, una peça per cada prova, excepte en la primera, en què no se'ls en donarà cap, ja que es tracta de la introducció. Al final, un cop acabat el recorregut, cada equip muntarà el seu puzzle (en total hi ha 6 puzzles, un per a cada equip), però hi quedarà un espai buit. Aquest espai correspon a una sisena peça que l'educador els donarà al final, i que conté una frase esperançadora, relacionada amb l'alternativa del comerç just.

Hi haurà un punt central prou ampli, on se situarà l'educador o educadora. Des d'allà es presenta l'activitat a partir de la carta de l'ONG, i la primera prova. Un cop fet això, es tracta d'anar buscant les informacions i els testimonis, i d'anar fent les diferents proves, segons marca el full de ruta. El funcionament serà el següent:

- Els nens i nenes van sols o en equip a buscar el testimoni núm. 1 (plafó amb el dibuix del personatge).
- Quan el troben, llegeixen la informació.
- Tornen a l'espai on hi ha l'educador o educadora, i li expliquen què deia el personatge. Es comenta.
- L'educador explica la prova que cal fer (la majoria de les proves permeten que les facin 2 o més equips alhora, i per tant es poden fer conjuntament 8 o 12 nens i nenes alhora). Si cal, s'esperen.
- Aconsegueixen una peça del puzzle (en total hi ha 5 peces del puzzle).
- Un cop passada la prova, van a buscar el següent personatge. I així successivament fins al final.

ATENCIÓ: Els personatges són comuns **excepte l'últim cas, en què cada equip té un personatge específic.**

PROVA 1: Situem-nos

Desxifrar un missatge (informació inicial) que els dirà quin article han d'investigar.

PROVA 2: Les empreses

Joc per veure com les companyies transnacionals distribueixen el procés comercial en diferents països segons els seus interessos.

PROVA 3: La ONG

Joc cooperatiu per entendre un dels principis del comerç just.

PROVA 4: Els grans magatzems

Joc d'acció per veure què ens és realment necessari.

PROVA 5: Els mitjans de comunicació

Preparar un espot publicitari una mica "especial".

PROVA 6: La producció als països del Sud

Joc fàbrica/joc exportació.

AL FINAL, POSADA EN COMÚ: Un cop fet tot el recorregut, ens trobarem tots, i cada equip explicarà allò que ha anat trobant (hi ha 4 proves i personatges que són comuns, per tant es comenten entre tots). Construeixen el puzle i amb aquest al davant explicaran el que significa i els resultats de la seva investigació. Les peces del puzle porten una icona que les relaciona amb cada un dels productes que s'han d'investigar.

ARTICLES: Sabatilles esportives, pilota de futbol, paquet de cafè, unitat de CD-ROM, nina de plàstic, rajola de xocolata. Podrien ser de veritat. En l'annex trobareu dibuixos que il·lustren cadascun d'ells.

7. Material emprat i recursos educatius:

Dibuixos dels articles sobre els quals cal investigar, carta de l'ONG, plafons amb els diferents testimonis. Puzles (6 de diferents, cadascun partit en 5 peces). Material per als jocs de cada prova.

8. Espai on es fa l'activitat:

Espais oberts, amplis o exteriors. Ús d'alguna sala interior.

3. Descripció de les proves

PROVA 1: Situem-nos

Un cop feta la introducció i llegida la carta, i abans de repartir els articles, el cap de l'agència de detectius els proposa una primera prova.

- **Objectiu:** donar pas al joc i a la informació amb una dinàmica engrescadora i relacionada amb el món de la investigació.

Es reparteix un full amb un missatge en codi, que hauran de traduir, amb la llegenda al costat. Quan el desxifrin, sabran sobre quin article han d'investigar, i aleshores el cap els donarà l'article (dibuixat o real) amb l'etiqueta o embolcall corresponent.

- **MATERIALS ANNEXOS** (els trobareu a la carpeta):

- fulls en codi, un per a cada equip
- llegenda per poder fer la traducció
- dibuixos de cadascun dels productes

- **ALTRES MATERIALS:**

- llapis, gomes d'esborrar

- **SOLUCIONS:**

Benvolguts investigadors:

Gràcies per la vostra col·laboració i interès. Confiem en la vostra feina. Estem segurs que sereu capaços de treure'n l'entrellat, i d'aclarir les nostres sospites.

Us ha tocat investigar sobre

[unes sabatilles esportives.]

[una rajola de xocolata.]

[una unitat de CD-ROM.]

[una nina de plàstic.]

[un paquet de cafè.]

[una pilota de futbol.]

Bona sort.

PROVA 2: Les empreses

Seu de l'empresa que comercialitza el producte. Primer han de trobar el plafó amb el testimoni, llegir-lo i tornar al lloc on hi ha l'educador o educadora, que els proposarà la prova que cal fer. Quan superin la prova, se'ls donarà la peça del puzle corresponent.

- **Objectiu:** conèixer l'estratègia de les companyies transnacionals.

Es tracta de simular, de manera molt simplificada, l'estratègia de mercat que fan servir les companyies transnacionals, amb l'objectiu de minimitzar costos i maximitzar beneficis.

Se'ls dirà què es farà, com si cadascun d'ells fos el responsable d'una secció d'una empresa transnacional. Hi seran les seccions següents:

- **Primeres matèries.** Objectiu: aconseguir les primeres matèries per fer els productes.
- **Producció.** Objectiu: trobar treballadors que facin el producte (mà d'obra).
- **Màrqueting i comercial.** Objectiu: fer conèixer els productes a través dels mitjans de comunicació per vendre'ls.
- **Residus.** Objectiu: desfer-se dels residus i deixalles que provoca el procés de producció.
- **Finances.** Objectiu: portar els comptes de l'empresa.

Se li donarà a cada nen o nena una targeta amb un dibuix, una paraula i una petita explicació, que farà referència a una part del procés de producció i comercialització dels productes.

A la paret es penjaran 4 cartells que faran referència a 4 països imaginaris diferents (Albissínia, Borango, Cortaga i Dullimey), amb diversa informació. Cada nen o nena ha de decidir a quin país o països duria a terme la seva tasca, segons allò que diu a la seva targeta i segons la informació del país. Un cop decidit, hi enganxa amb cinta adhesiva la seva targeta.

● **SOLUCIONS:**

Primeres matèries > Dullimey

Producció > Borango

Màrqueting i comercial > Albissínia

Residus > Borango

Finances > Cortaga

Posada en comú: On hem decidit fer cadascuna de les coses? Per què?

● **MATERIALS ANNEXOS (els trobareu a la carpeta):**

– 5 targetes amb dibuixos i informació

– 4 cartells dels països, amb informació de cada una de les seccions de la companyia transnacional.

● **ALTRES MATERIALS:**

– cinta adhesiva o *blue-tac*

PROVA 3: La ONG

Seu d'una ONG que treballa per un comerç just i un consum responsable. Primer han de trobar el plafó amb el testimoni, llegir-lo i tornar al lloc on hi ha l'educador o educadora, que els proposarà la prova que cal fer. Quan superin la prova, se'ls donarà la peça del puzzle corresponent.

● **Objectiu:** *conèixer els principis que regeixen les relacions econòmiques i comercials entre els diferents països del món i, en contraposició, quins principis promou el comerç just.*

Es tracta de veure quina és la relació en termes econòmics i comercials entre els països del món. Per veure-ho, es farà primer un joc competitiu; després el reconvertirem en un joc cooperatiu.

Primer farem el conegudíssim joc de les cadires. (Es posa una cadira menys que persones hi juguen. Sona la música i quan aquesta s'atura cal ocupar un lloc. Es van traient cadires de manera que sempre s'elimina una persona.) Cada nen o nena representarà un país; cap en concret, però. Farem una partida i al final veurem que hi ha un guanyador.

Després reconvertirem el joc: el funcionament és com el típic joc de les cadires, però l'objectiu és diferent. Quan la música s'atura, han de pujar tots a les cadires sense tocar de peus a terra, sigui asseguts, drets o bé a sobre d'un company. A cada partida es traurà una cadira, però, a diferència de la primera versió, els nens i nenes han de col·laborar per tal que tots tinguin una mica d'espai en alguna cadira, de manera que no s'elimina ningú. El que passa és que cada cop és més difícil tot plegat, perquè el nombre de cadires es va reduint però el de participants es manté.

Posada en comú: Què passava en la primera versió del joc? Quina diferència hi havia, en canvi, en la segona versió? Quina us ha agradat més i per què?

● **ALTRES MATERIALS:**

– cadires, una per persona, radiocasset, instrument musical...

PROVA 4: Els grans magatzems

Gran centre comercial a qualsevol país del Nord. Primer han de trobar el plafó amb el testimoni, llegir-lo i tornar al lloc on hi ha l'educador o educadora, que els proposarà la prova que cal fer. Quan superin la prova, se'ls donarà la peça del puzzle corresponent.

- *Objectiu: reflexionar entorn de les necessitats que ens porten a consumir un producte, i veure quins són els que considerem realment necessaris.*

Es tracta de veure, mitjançant un joc molt actiu, quins articles o productes considerem que són els més necessaris.

Hi juguen un mínim de 8 persones (és a dir, dos grups alhora), però hi poden jugar més. Cal disposar d'un espai obert però delimitat. Primer cal repartir diferents targetes que tenen dibuixats diversos articles, alguns de primera necessitat, altres més superflus, etcètera, per l'espai de joc, a terra.

Es parteix el grup en dos. Un cop estiguin les targetes repartides per tot l'espai, en el moment en què l'educador o educadora fa un senyal, surt la primera meitat del grup. El seu objectiu serà recollir el màxim de targetes diferents, però sense tenir-ne cap de repetida, en un temps limitat (un minut aproximadament). Tot seguit, es fa l'avís de sortida del segon grup; aquests hauran d'intentar tocar alguna persona de l'altra meitat; en el moment de tocar-la, aquesta persona està obligada a cedir una targeta, però cedirà aquella que representi l'article o producte que cregui menys necessari. D'aquesta manera, a mesura que passi el temps, les persones de la primera meitat del grup s'aniran quedant amb les targetes més necessàries. És aleshores quan cal fer un senyal i acabar aquesta part del joc.

Alternativa: es pot variar i fer una mica més llarg el joc introduint algun element de "lluita" entre la persona atrapada i la que l'atrapa; per exemple, jugar al "pedra, paper, tisora", o una lluita de fulards... Si dóna temps, és aconsellable fer una altra partida intercanviant els papers.

Es reuneixen tots els nens i nenes, i observem quines targetes han aconseguit mantenir les persones de la primera meitat del grup, i quines han aconseguit les de l'altra meitat.

Posada en comú: Amb quins articles s'han quedat les persones de la primera meitat del grup? Són aquests els que realment considerem més necessaris?

- **MATERIALS ANNEXOS** (els trobareu a la carpeta):
  - targetes amb diferents articles i productes (cal fer-ne 3 o 4 fotocòpies, ja que cal que estiguin repetides, i retallar-les)
- **ALTRES MATERIALS:**
  - cap

PROVA 5: Els mitjans de comunicació

Seu d'una agència de publicitat, que treballa fent anuncis per a grans empreses, per a la TV, la ràdio, les revistes, la premsa... Primer han de trobar el plafó amb el testimoni, llegir-lo, i tornar al lloc on hi ha l'educador o educadora, que els proposarà la prova que cal fer. Quan superin la prova se'ls donarà la peça del puzzle corresponent.

- *Objectiu: conèixer quins són els objectius de la publicitat i veure per què s'hi gasten tants diners.*

Es tracta de simular el treball d'una agència de publicitat que treballa fent anuncis per als mitjans de comunicació (ràdio, TV, premsa...). Algunes empreses es gasten, de vegades, més diners en publicitat i màrqueting que no pas en millorar les condicions laborals dels seus treballadors.

En aquest cas es tracta de fer un petit espot publicitari molt senzill, d'un objecte qualsevol del qual disposem a l'aula o a l'escola. Partim el grup en dos; una meitat faran de venedors i l'altra meitat de compradors. L'educador o educadora escull un objecte a l'atzar, que pugui donar peu a certa imaginació per part dels nens i nenes. Cal dir-los que han d'intentar vendre aquest objecte lloant les seves qualitats, però també, i sobretot, fent servir la imaginació per trobar-li nous usos molt originals i fins i tot divertits i estrambòtics. Es deixen un parell de minuts perquè els venedors es preparin. Tot seguit començarà el moment de la venda: van passant venedor per venedor i fan el seu paper. És molt important que els venedors que encara no ho han fet no vegin un altre venedor, ja que això faria perdre originalitat. Quan han passat tots, els compradors fan una votació i decideixen quin dels venedors els ha convençut més.

Posada en comú: Quins recursos ha fet servir cadascun dels venedors? Per què heu escollit un determinat venedor?

- ALTRES MATERIALS:
  - objecte qualsevol de l'aula
  - llapis i papers per a les votacions

PROVA 6: La producció als països del Sud

Espais de producció, confecció, agricultura (depèn del producte sobre el qual investiguin). Fàbriques situades a països subdesenvolupats, d'empreses subcontractades per grans companyies transnacionals. Espais agrícoles de producció de cacau o cafè. Primer han de trobar el plafó amb el testimoni, llegir-lo i tornar al lloc on hi ha l'educador o educadora, que els proposarà la prova que cal fer. Atenció: en aquesta última prova, cada grup té un personatge específic. Quan superin la prova, se'ls donarà la peça del puzzle corresponent.

- *Objectiu: conèixer com afecten les condicions duríssimes de treball al camp i les regles del comerç internacional sobre la subsistència de les comunitats.*

Hi ha dues proves diferents, una per als grups que investiguen sobre sabatilles, pilota, nina i CD-ROM, i una altra per als grups del cafè i de la xocolata.

PROVA 6A (sabatilles esportives, pilota, nina i CD-ROM)

Intentarem simular les condicions de treball de la fàbrica on treballa el personatge. Els nens i nenes es posaran en fila, i es tracta de fer un producte (un barret de paper amb decoració inclosa) però fent treball en cadena (per fer palesa la monotonia de la feina). Amb un full de paper de diari, cada número és una persona:

- 1) plegar el paper per la meitat
- 2) plegar dos triangles
- 3) plegar les dues parts de baix
- 4) posar dues grapes
- 5) reforçar amb cinta adhesiva
- 6) posar un gomet o enganxina
- 7) posar un gomet o enganxina de color i forma diferent
- 8) escriure "Made in ..."

Si són més nens i nenes, es poden afegir més passos. Paper del monitor: farà d'encarregat, exageradament exigent, dur, cridaner, insolent, insultant..., per tal que facin la feina al més ràpid possible (també ho pot fer algun dels participants que creguem capaç de fer-ho). Se'ls deixarà un temps determinat (entre un minut i un minut i mig), en què hauran d'aconseguir fer el màxim

de barrets. Al final se'ls donarà una quantitat de diners per la seva feina; per exemple, 10 cèntims d'euro per cada barret ben fet, i se'ls dirà que allò podria representar la feina de tot un dia.

Posada en comú:

Com s'han sentit? Quin paper feia el monitor? Creuen que amb aquell sou podrien sobreviure? Poden comentar què podrien comprar amb allò que han aconseguit.

● ALTRES MATERIALS:

- paper de diari, grapadora, cinta adhesiva, gomets, talonari de xecs (per fer els pagaments, però també es poden fer escrits en un paper normal)

PROVA 6B (cacau i cafè)

Aquesta prova la poden fer els dos grups de manera conjunta. El joc funciona de la manera següent:

Els nens i nenes seran camperols de Nicaragua i/o Costa d'Ivori que tracten de vendre la seva collita de cacau o cafè a diferents països del Nord.

En un lloc obert, se situaran en un extrem tots els nens i nenes, i a uns metres davant d'ells es col·loquen dues cadires o similar. I repartides per tot l'espai de joc, cartolines grosses a terra, on hi ha el nom de diferents països del Nord, compradors d'aquests productes.

El director del joc dirà quantes persones podrà admetre cada país del Nord (és a dir, quin volum de cafè o cacau comprarà cada país); de seguida farà un xiulet i els camperols hauran de córrer, passant per entremig de les cadires i situant-se als llocs on sigui permès. El primer cop hi haurà lloc per a tothom perquè és un bon any i hi ha molta demanda. Els nens i nenes tornen al lloc del principi. En les repeticions successives, però, hi haurà menys llocs (canviarà el volum de la demanda), de manera que els més lents no podran vendre el seu producte. Aquests no queden eliminats, sinó que se situen en un extrem una mica més allunyat que la resta; però al següent cop tornen a jugar i es poden tornar a intentar situar. Les condicions cada cop són més dures, ja que hi ha menys lloc per col·locar-se. Exemples:

1r. cop: a cada país, 3 persones màxim.

2n. cop: igual, excepte al Japó, amb només una persona.

3r. cop: dues persones a cada país, excepte al Canadà i als EUA, on no n'hi pot haver cap. I així successivament.

Els canvis es poden justificar amb fets com la sobreproducció, l'excés d'oferta, l'abaixament de la demanda...

Conclusions: Qui marca les regles del joc, el Nord o el Sud? Què creieu que passa si els camperols no poden vendre el seu producte?

● ALTRES MATERIALS:

- cartolines grosses o fulls amb noms de diferents països importadors del Nord (que són: EUA, Alemanya, Japó, Itàlia, França, Espanya, Bèlgica-Luxemburg, Regne Unit, Canadà, Holanda), dues cadires o similars, un xiulet.

4. Conclusions finals

Un cop tots els grups han fet tot el recorregut, han superat les proves i han aconseguit totes les peces del puzzle, els equips de detectius es reuneixen de nou amb el cap. Cal que muntin el seu puzzle; hi veuran reflectit el procés de producció del seu article de manera gràfica, però veuran que falta una peça.

El cap els diu que aquesta última peça l'aconseguiran si descobreixen l'últim agent o personatge que intervé en tot aquest procés. Abans, però, cada equip explicarà, fent servir l'esquema gràfic que representa el puzzle, com ha anat la seva investigació: es tracta de descriure el procés que ha seguit el seu article des de la producció fins al consum.

Quan cada equip ho hagi exposat, el cap dirirà la conclusió final, per tal que tinguin pistes per saber a qui fa referència aquesta darrera peça:

Durant el nostre recorregut, hem conegut diversos personatges que intervenen en el trajecte que fan els objectes, des dels productors i treballadors del Sud, passant per les empreses que els comercialitzen, els establiments on els venen, etcètera.

Quins aspectes del que heu après us han sorprès més o bé no coneixíeu? Quines coses ja sabíeu? Quines injustícies heu trobat? Creieu que nosaltres hi podem fer alguna cosa?

*Precisament és en això en el que es recolzen el **comerç just i el consum responsable**: nosaltres, des dels nostres països, ciutats, barris, escoles, famílies... hi tenim molt a dir i molt a fer. Podem decidir si comprem un producte qualsevol, sense saber quines "històries" hi ha al darrere, o bé assegurar-nos que aquell article ha estat elaborat sota unes condicions de treball dignes, sense explotació laboral, amb sous justos, sense contaminació del medi ambient, etcètera. Aquesta és la peça que faltava: NOSALTRES.*

Se'ls dona l'última peça del puzzle, on surt la frase següent:

El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no tot allò que ambicionen.

5. Esquema dels itineraris

Itineraris de cadascun dels equips:

Ordre de les proves

EQUIP 1 Sabatilles esportives	EQUIP 2 Pilota de futbol	EQUIP 3 Paquet de cafè	EQUIP 4 Nina de plàstic	EQUIP 5 Unitat de CD-ROM	EQUIP 6 Rajola de xocolata
1	1	1	1	1	1
2	2	3	3	4	4
3	3	4	4	5	5
4	4	5	5	2	2
5	5	2	2	3	3
6	6	6	6	6	6

Important: com que els equips coincidiran en el moment de fer les proves, aquestes ja estan pensades perquè puguin fer-les 2 o més equips alhora. S'estableixen 3 recorreguts diferents per evitar la concentració d'equips en els mateixos plafons i proves, tenint en compte però que la primera ha de ser per a tots la núm. 1, i l'última, la núm. 6.

6. Relació de materials gràfics per a cada prova

Introducció/PROVA 1:

Carta ONG
Dibuix objectes a investigar
Fulls en codi amb llegenda al costat
Llegenda per traducció

PROVA 2:

Cartell testimoni empresa
5 targetes amb dibuix i informació
4 cartells països A, B, C i D

PROVA 3:

Cartell testimoni ONG

PROVA 4:

Cartell testimoni gran magatzem
Targetes amb diferents objectes i productes

PROVA 5:

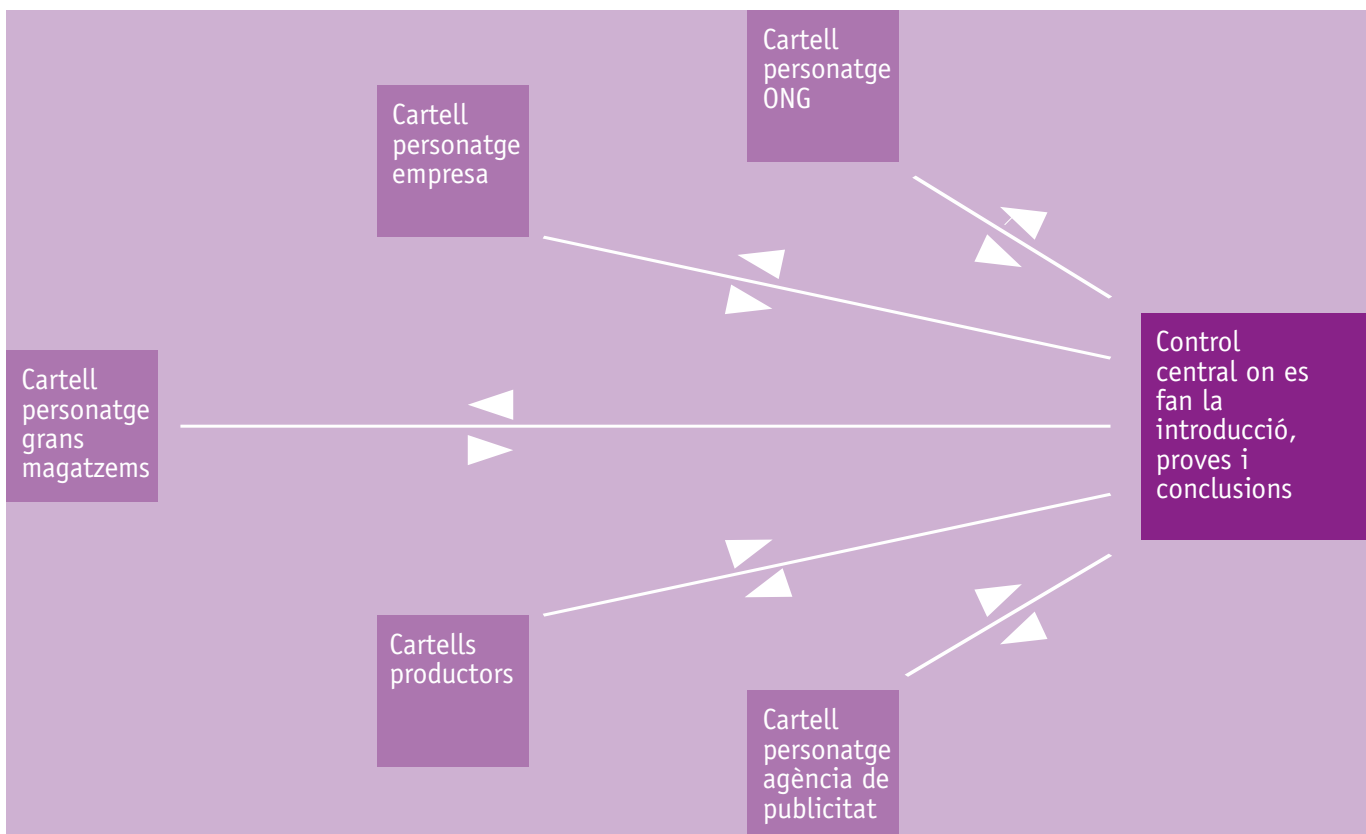
Cartell testimoni agència de publicitat

PROVA 6:

Cartells dels 6 testimonis producció

7. Mapa de situació dels cartells amb els testimonis

Materials annexos

Benvolguts companys de **Subirats, Investigadors Privats,**

En primer lloc ens presentem: som l'ONG **Free Planet**. Suposo que sabeu el que és una ONG, no? Bé, una ONG és una entitat, organització o associació que lluita per fer un món una mica millor, sense cap afany de guanyar diners. N'hi ha de molts tipus: algunes fan projectes de cooperació al Tercer Món, d'altres lluiten contra la pobresa a casa nostra, o contra el racisme, o per la protecció del medi ambient..., i moltes coses més! De segur que en coneixeu alguna, oi?

Nosaltres som una organització que treballem a dues bandes. Us explico: per una banda, intentem que les persones dels països del Sud (als quals de vegades diem pobres) puguin tirar endavant, i concretament, que puguin treballar en una feina adequada, sense que se n'aprofitin, i aconseguixin tenir una vida digna. I per una altra, intentem informar les persones dels països del Nord de les situacions negatives que es viuen en aquests països, per fer-los veure que, encara que no ho sembli, tenim a les nostres mans la capacitat i el poder de canviar les coses.

Com que som una ONG petita i tenim moltíssima feina (ja us ho podeu imaginar!), hem decidit demanar-vos ajuda per dur a terme una investigació molt important i que ens sembla que pot ser apassionant: vam contactar amb el vostre cap i ens va assegurar que éreu un equip capaç de tot, i de superar qualsevol repte.

Us proposem el següent: es tracta d'investigar sobre una sèrie d'objectes aparentment inofensius, normals i quotidians; algunes informacions que ens han arribat, però, ens fan sospitar que al darrere s'hi amaguen històries realment terribles. Treballareu en equips i haureu de reconstruir la història de cadascun dels objectes.

Estem segurs que sereu capaços d'esbrinar moltes coses i de treure'n l'entrellat, i aclarir les sospites que aquests objectes han suscitat a la nostra organització.

Moltíssimes gràcies per avançat i... SORT I BONA FEINA!!

a	
b	
c	
d	
e	
f	
g	
h	
i	
j	
k	
l	
m	
n	
ñ	
o	

p	
q	
r	
s	
t	
u	
v	
w	
x	
y	
z	
.	
,	
:	
'	
-	

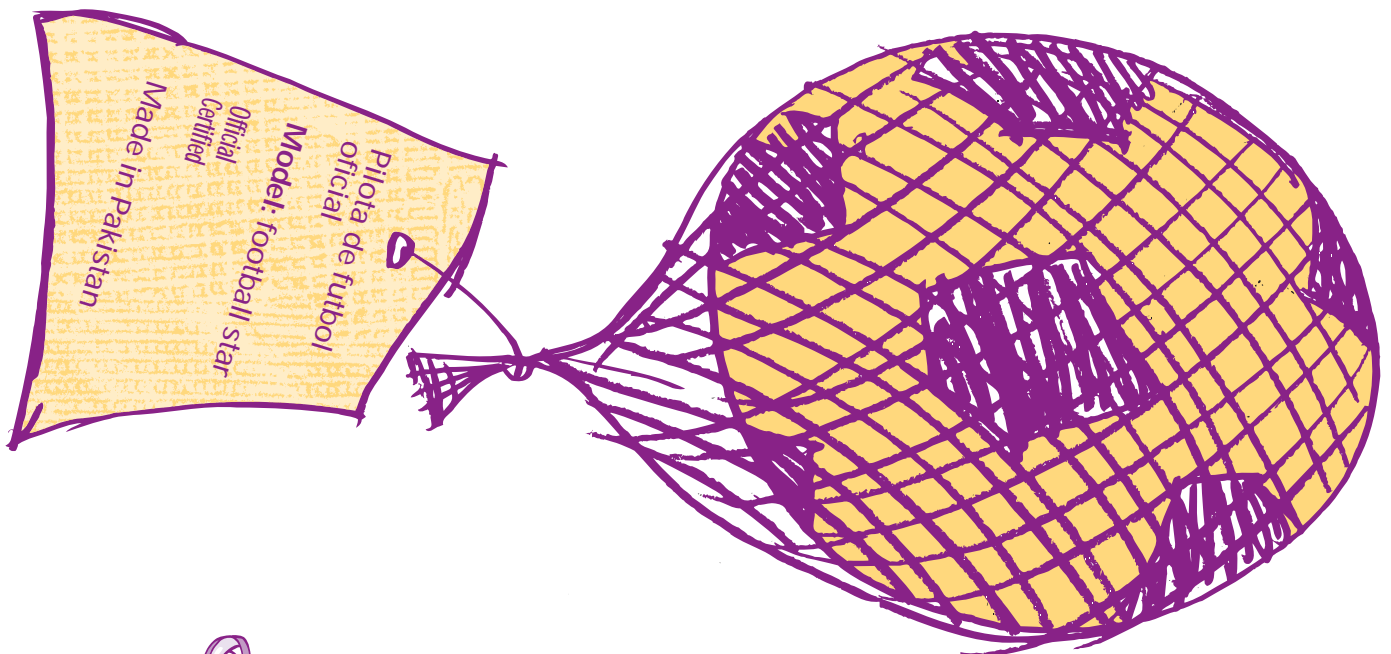
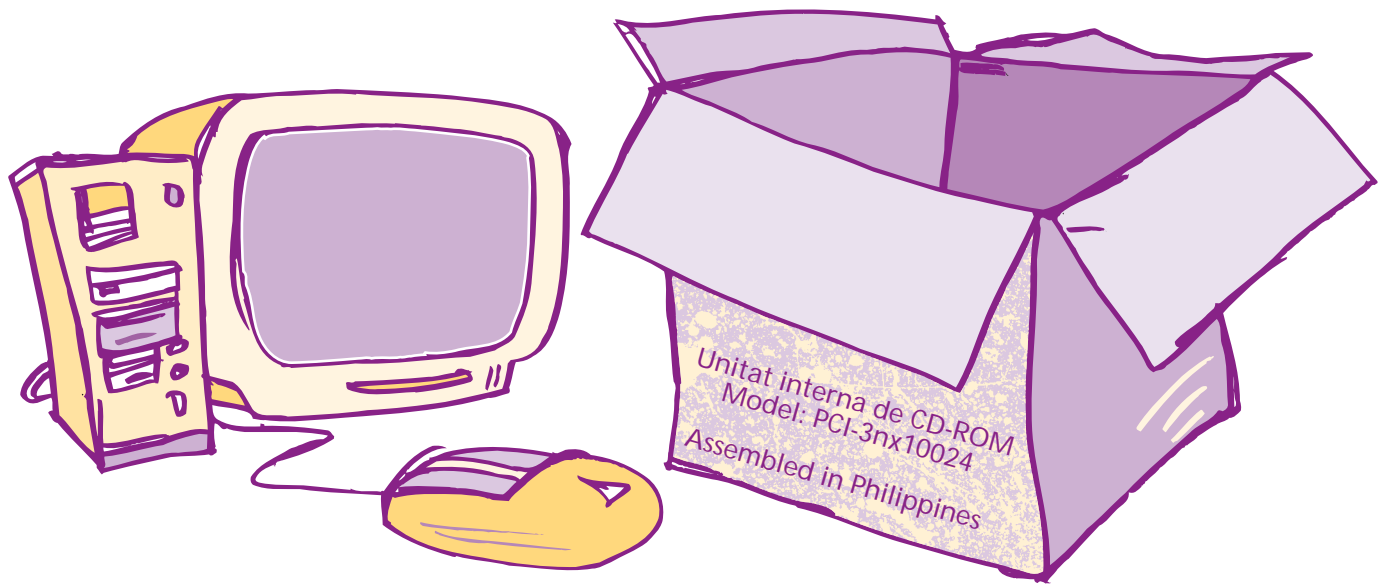

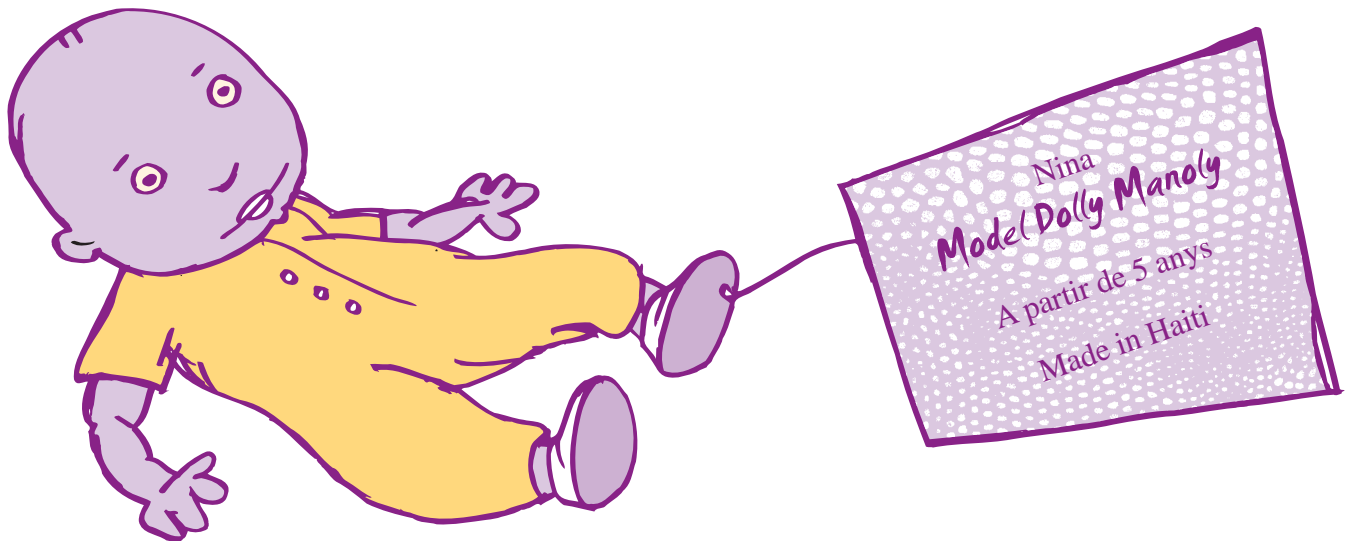
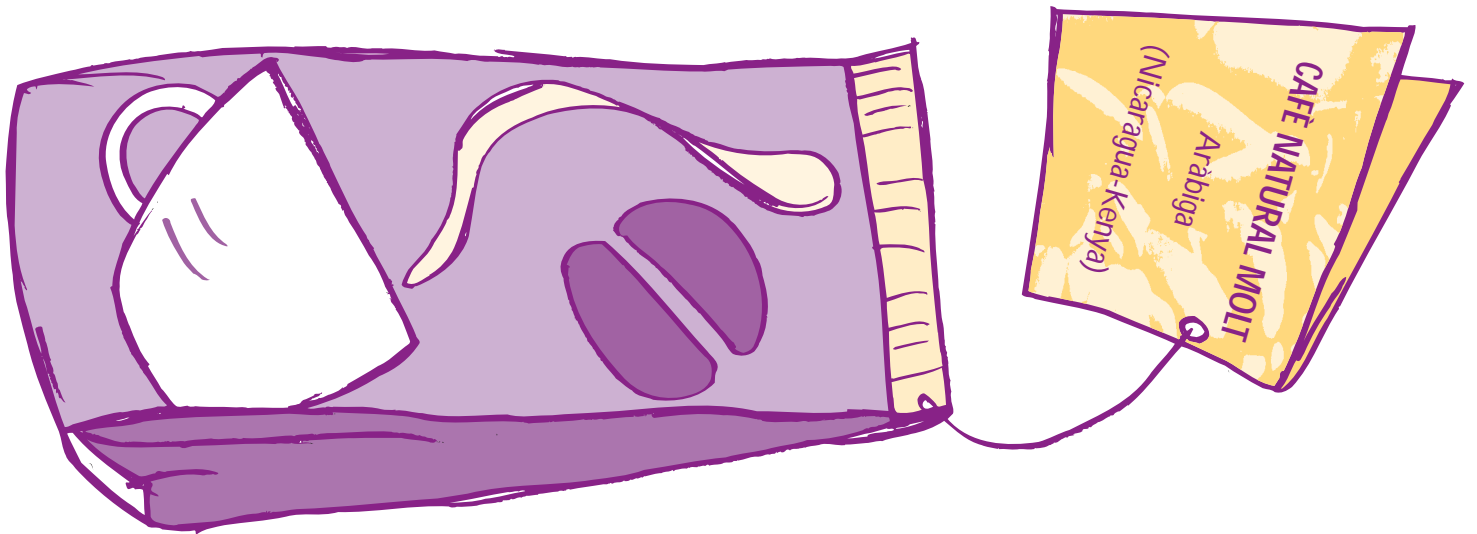
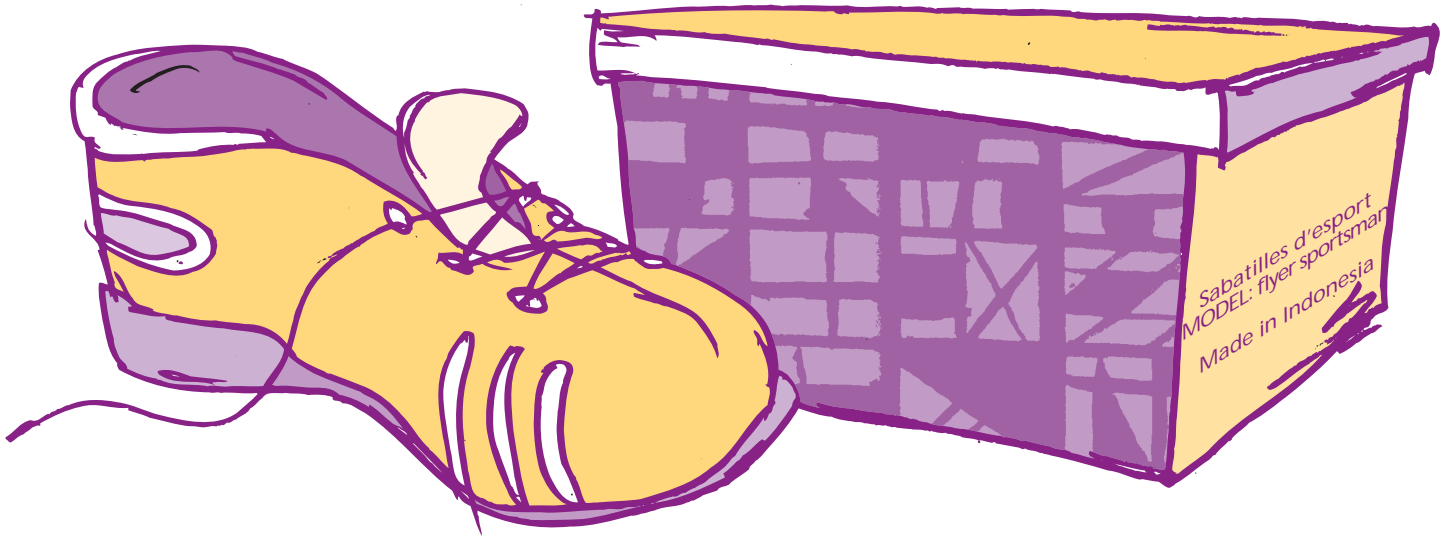

Primeres matèries

El teu departament s'encarrega de comprar les primeres matèries per fer els vostres articles als països productors amb qui es pot arribar a més bon tracte. A quin país aniries a comprar-ne?

Producció

El teu departament s'encarrega de fabricar els productes i de contractar treballadors que els facin (mà d'obra). Interessa reduir les despeses per poder gastar més en altres coses, com per exemple la publicitat. A quin país establiries una fàbrica de producció i hi contractaries treballadors?

Màrqueting i comercial

El teu departament s'encarrega de fer conèixer els productes a través dels mitjans de comunicació, per vendre'ls al mercat. A quin país faríeu publicitat dels vostres productes per tal que la gent els comprés?

Residus

El teu departament s'encarrega de desfer-se dels residus i deixalles que provoca el procés de producció. A quin dels països tindríeu menys problemes per portar els residus?

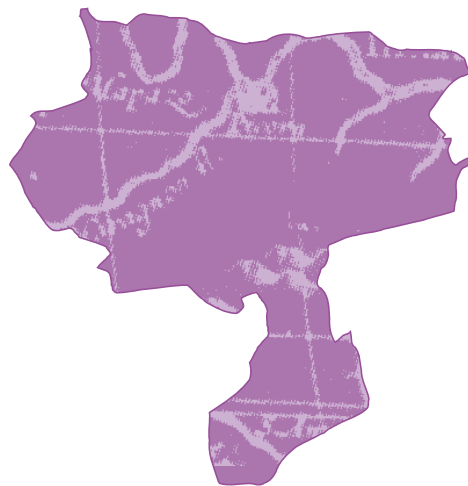

Finances

El teu departament s'encarrega de portar els comptes de l'empresa. També us encarregueu de buscar aquells bancs que us donen millors condicions. A quin país creus que podríeu guardar els fons de l'empresa?

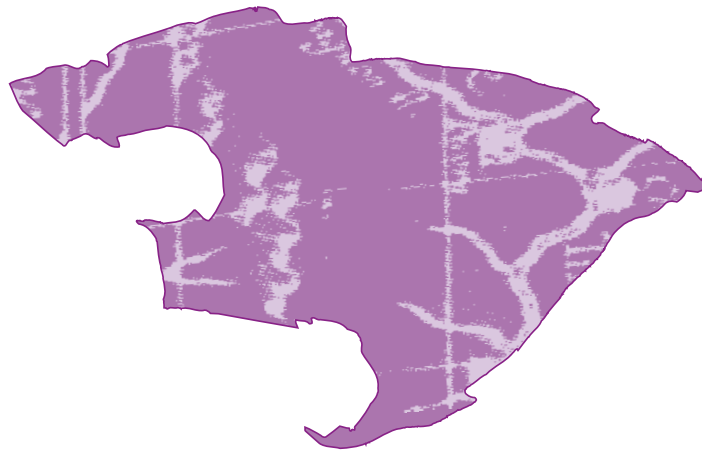
Albissínia

- ◆ Els seus habitants treballen sobretot a serveis i indústria.
- ◆ Gairebé ningú es dedica a l'agricultura.
- ◆ Govern democràtic.
- ◆ El Govern controla i vigila molt la contaminació i les deixalles.
- ◆ Molt bones comunicacions (TV, ràdio, internet, premsa, carreteres, ferrocarrils...).

Borango

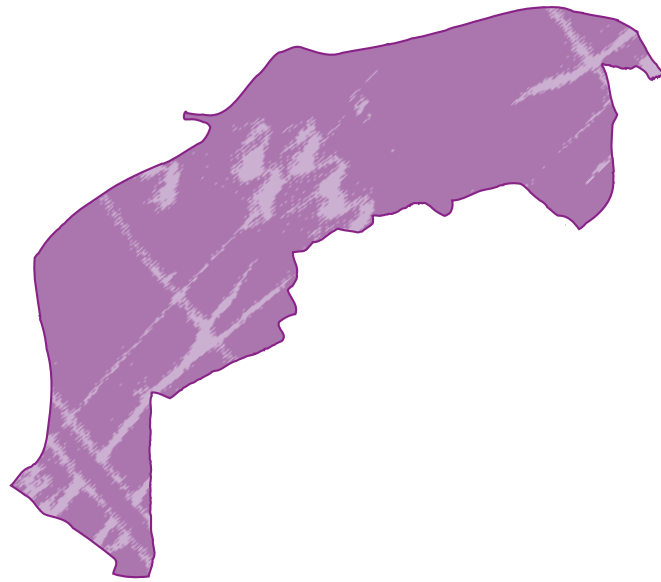

- ◆ Els seus habitants han treballat sempre al camp, però cada cop hi ha més indústria, sobretot a la capital.
- ◆ Molt atur: cada cop hi ha més persones sense feina.
- ◆ Molta contaminació a les ciutats i poc control de les deixalles.
- ◆ Govern corrupte, (s'aprofiten del poder que tenen per quedar-se i gastar-se els diners del país).
- ◆ Males infraestructures i comunicacions, (hi ha alguna carretera i un aeroport a prop de la capital).

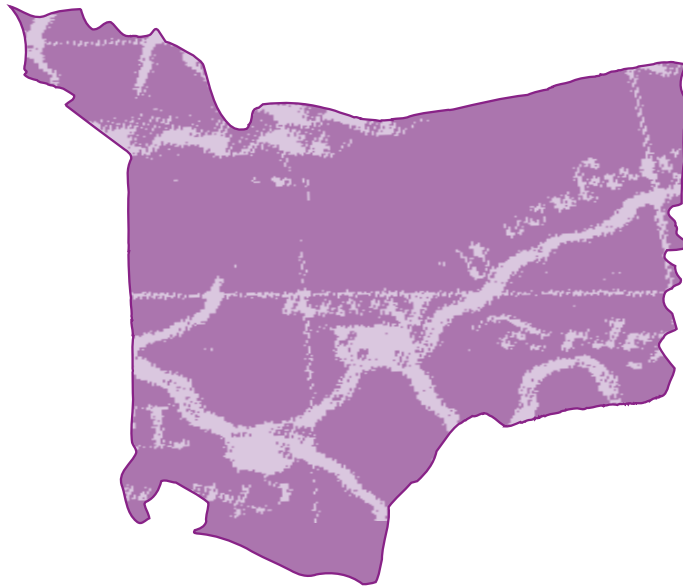

Cortaga

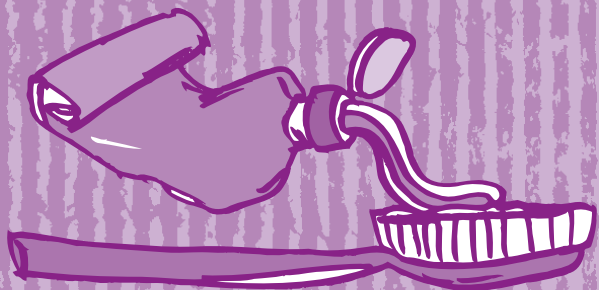
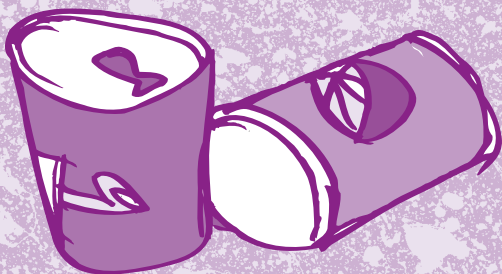
- ◆ Els seus habitants treballen sobretot a serveis (grans negocis).
- ◆ Bones infraestructures (carreteres, aeroports, trens, metro...).
- ◆ Condicions molt bones als bancs per deixar-hi els diners o demanar-hi préstecs (paradís fiscal).
- ◆ Govern democràtic.
- ◆ Poca contaminació.

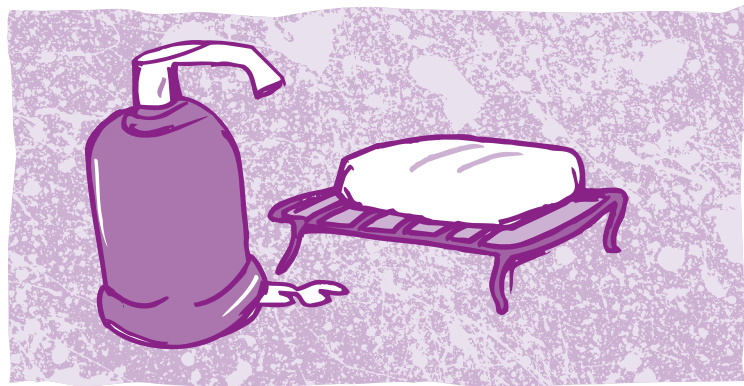
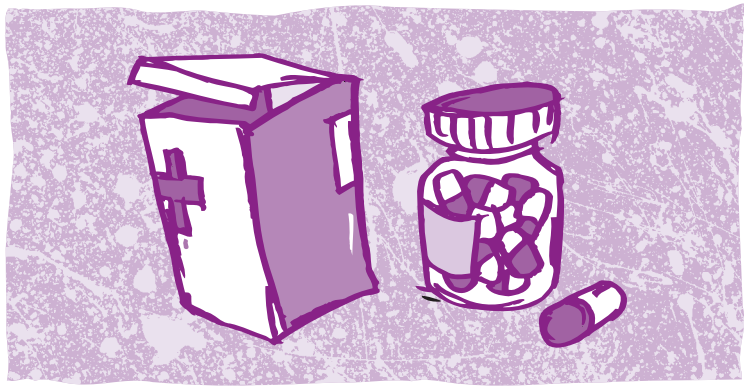
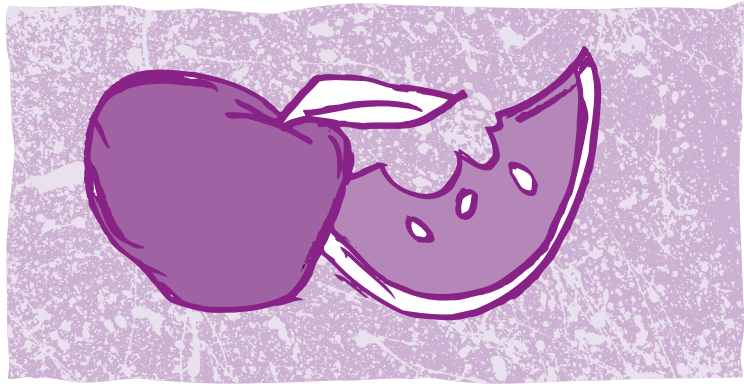

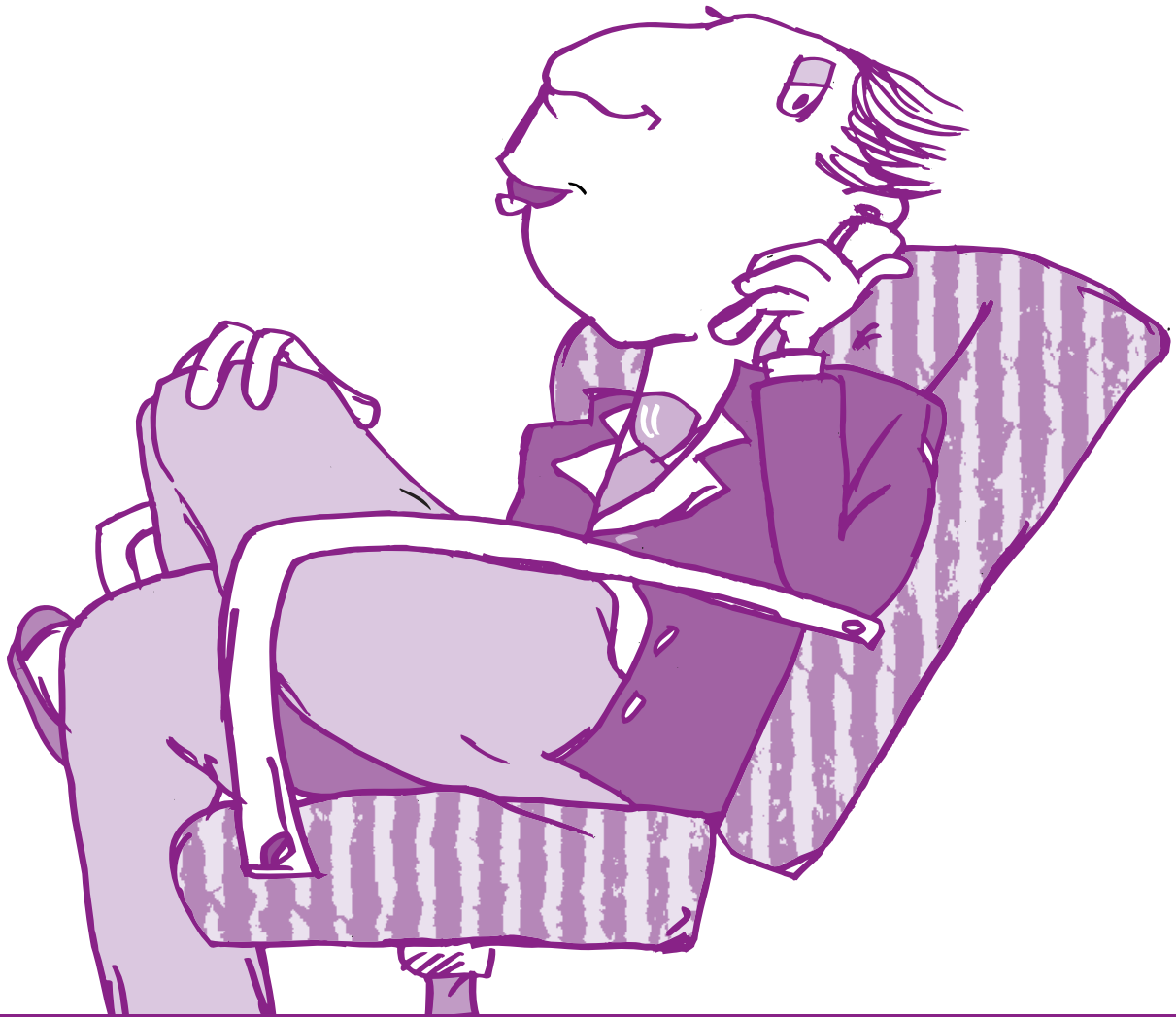

- ◆ Els seus habitants treballen sobretot a agricultura i serveis. Molta exportació (venen moltes coses a altres països).
- ◆ Nombre molt gran de persones que no tenen feina, encara que la xifra s'ha mantingut durant els últims anys.
- ◆ Gran riquesa natural (molts boscos i zones verges) i de primeres matèries (fusta, minerals, petroli...).
- ◆ Nou Govern democràtic.

Sóc en Mike White, directiu d'una gran empresa multinacional.

Venem els nostres productes arreu dels cinc continents gràcies a moltes campanyes de publicitat.

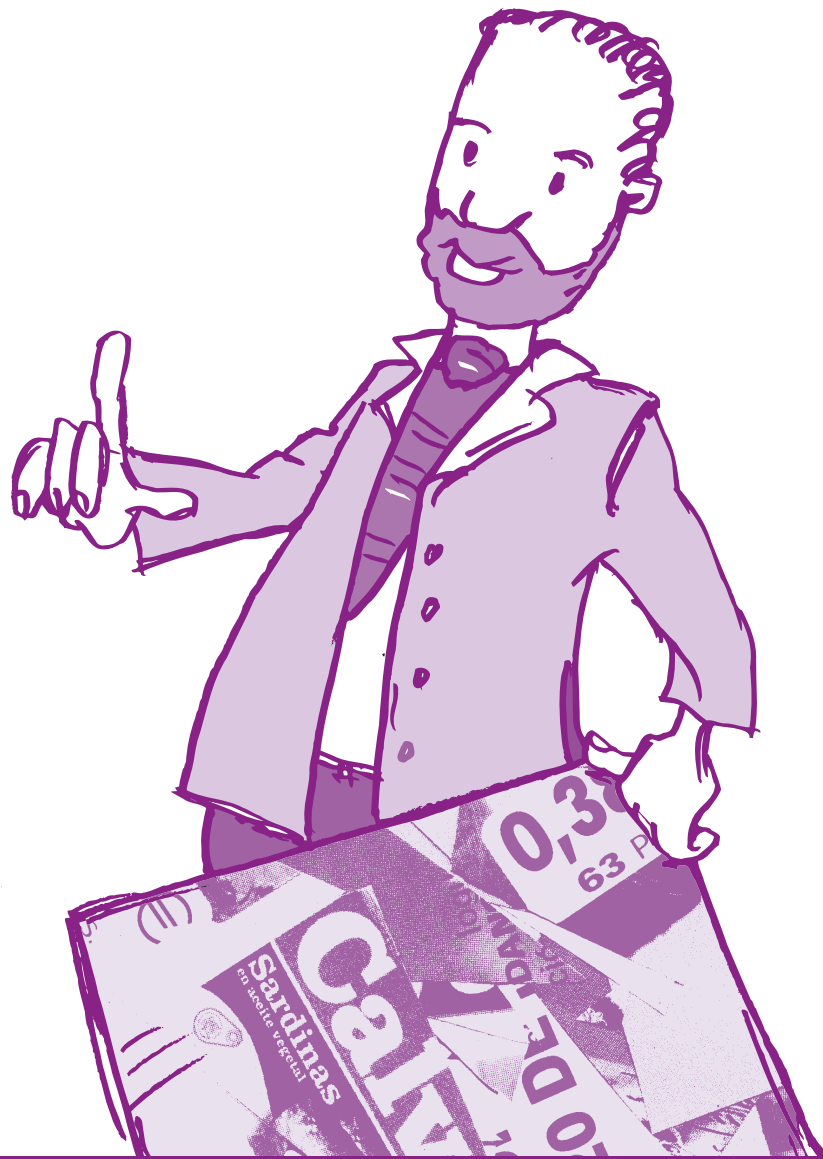
Petites empreses subcontractades de països de l'Amèrica Llatina, l'Àfrica i l'Àsia treballen per a nosaltres.

De vegades s'ha acusat la nostra empresa d'aprofitar-se dels treballadors d'aquests països. Això no és cosa nostra; en tot cas, és cosa de les altres empreses subcontractades.

Tenim un codi de conducta que demostra que això no és així.

Gràcies a la contractació d'empreses del Sud, potenciem el treball en aquests països.

Em dic Miguel
García i sóc
el gerent
d'uns grans
magatzems
de Barcelona.

Hi venem moltíssims productes: alimentació, neteja, roba, sabates, ordinadors, joguines, música, llibres... És a dir, que s'hi pot trobar de tot i més.

Hi tenim les millors marques de tot el món.

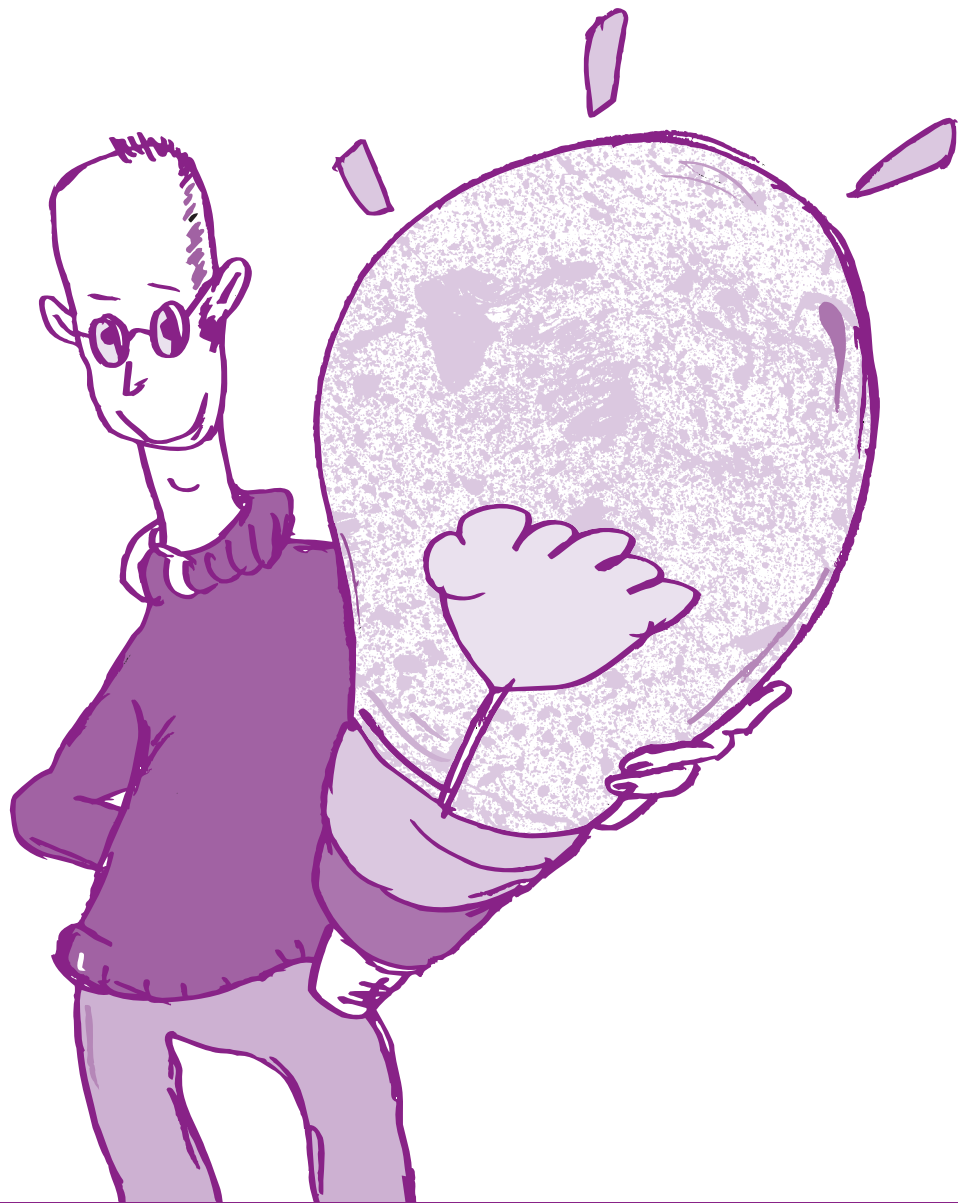
Les persones compren les millors marques encara que siguin més cares.

Fa un any, un grup de gent es va manifestar davant de la nostra botiga; deien que molts dels productes que venem els fan persones molt mal pagades de països pobres.

Nosaltres no en tenim la culpa. La culpa és dels governs.

A més, cadascú és lliure de comprar el que vulgui.

El meu nom és Pierre Dupond i sóc el cap d'una agència de publicitat francesa.

Fem anuncis de publicitat per a moltes empreses de tot el món.

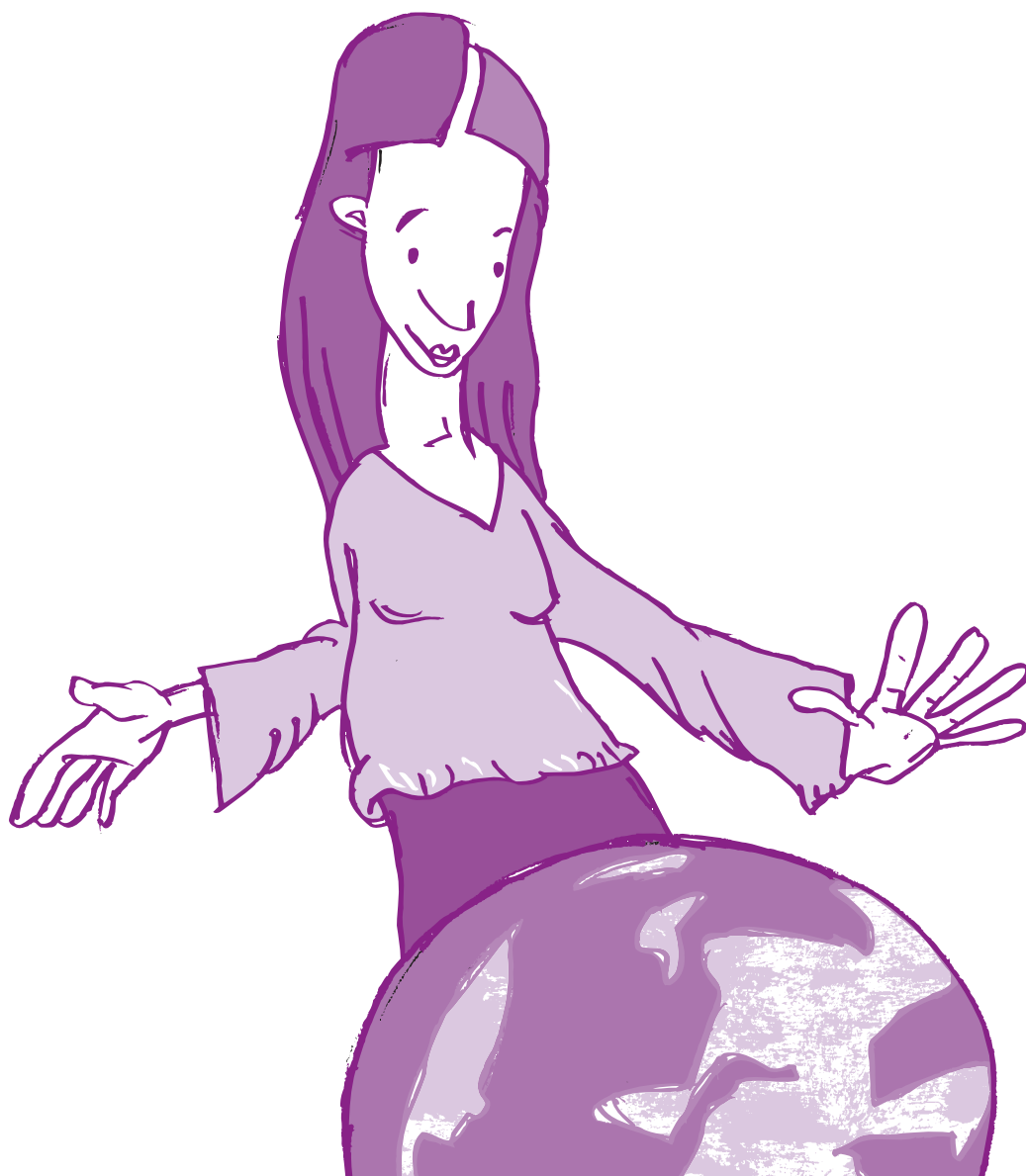
Surten a tots els mitjans de comunicació: televisió, ràdio, revistes, diaris, cinema, internet...

Les empreses de vegades es gasten molts diners en anuncis, així aconseguen que les persones comprin els seus productes.

És molt important que siguem molt originals, creatius i innovadors.

Sovint contractem persones famoses (esportistes, estrelles de cinema o TV...) per als nostres anuncis.

Sóc la Mary
Brown, visc a
Austràlia i
sóc
voluntària
d'una ONG.

La nostra ONG lluita pel respecte dels drets humans als cinc continents.

Estem fent una campanya per fer conèixer les condicions laborals de molts treballadors i treballadores dels països del Tercer Món.

Sabem que les empreses per les que treballen els paguen sous molt baixos i en canvi tenen moltes despeses de publicitat.

Volem que la gent conegui aquesta situació.

Així podrem pressionar els governs i les empreses per exigir que això canviï totalment.

Em dic
Masliana i
tinc 19 anys

Treballo en una fàbrica de Java, a Indonèsia. A la fàbrica cosim sabatilles esportives per a una empresa de Hong Kong; aquesta empresa les ven a d'altres de l'Amèrica del Nord.

Treballem 12 hores diàries, això si no ens fan treballar hores extres. La feina és molt dura. Em paguen uns 0,3 euros l'hora.

A la fàbrica hi ha molt poca ventilació, hi ha brutícia i fa pudor.

Només ens deixen anar al lavabo un cop cada cinc hores. Tampoc ens deixen parlar entre nosaltres mentre treballem.

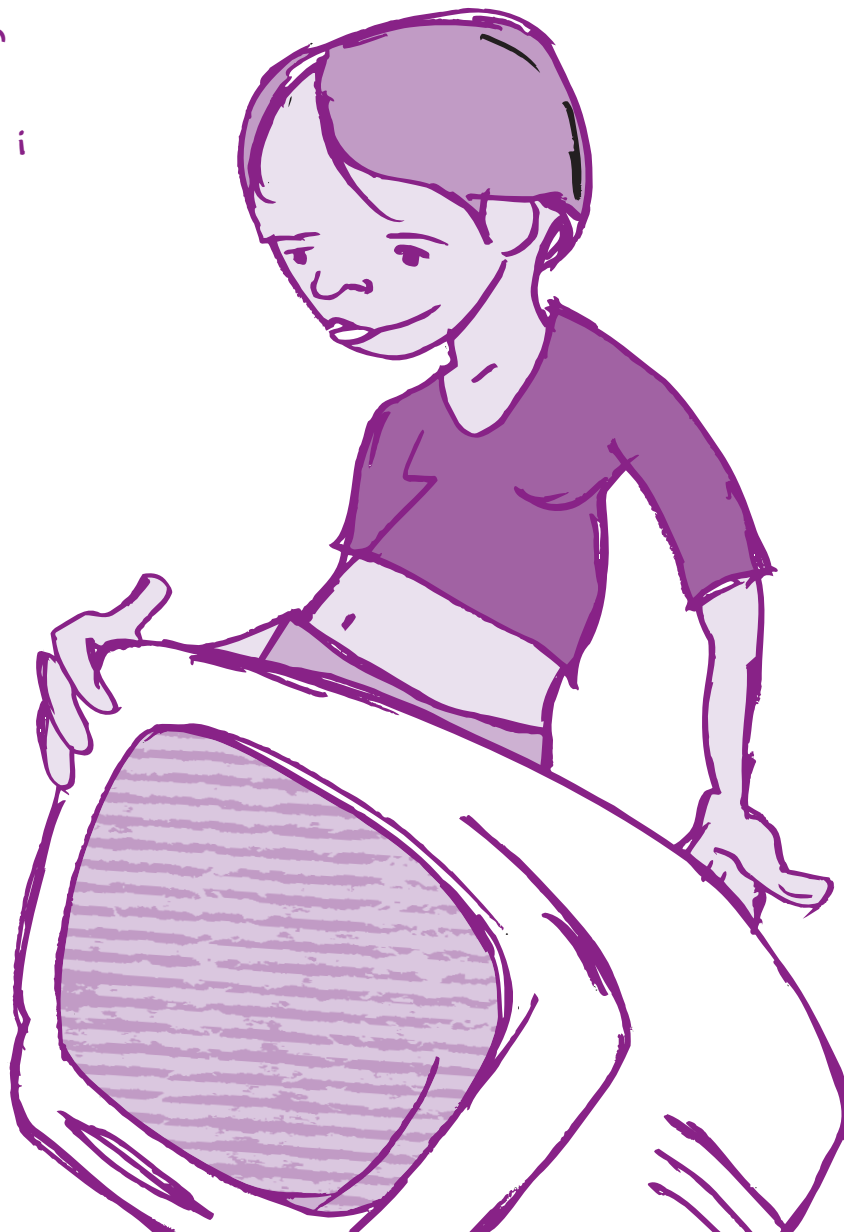
A una amiga meva la van fer fora perquè estava embarassada. A una altra, perquè s'havia quedat adormida a causa del cansament.

Visc amb 8 noies més que tenen la meva edat en una barraca; no tenim ni aigua potable ni llum.

Tenim por de queixar-nos, ja que de seguida ens farien fora.

El meu nom
és Rosalie,
tinc 17 anys i
sóc de les
Filipines

Treballo en una fàbrica als afores de Manila, la capital. Hi muntem peces per a ordinadors.

La feina és molt avorrida: una peça, una altra, una altra... I així moltes hores.

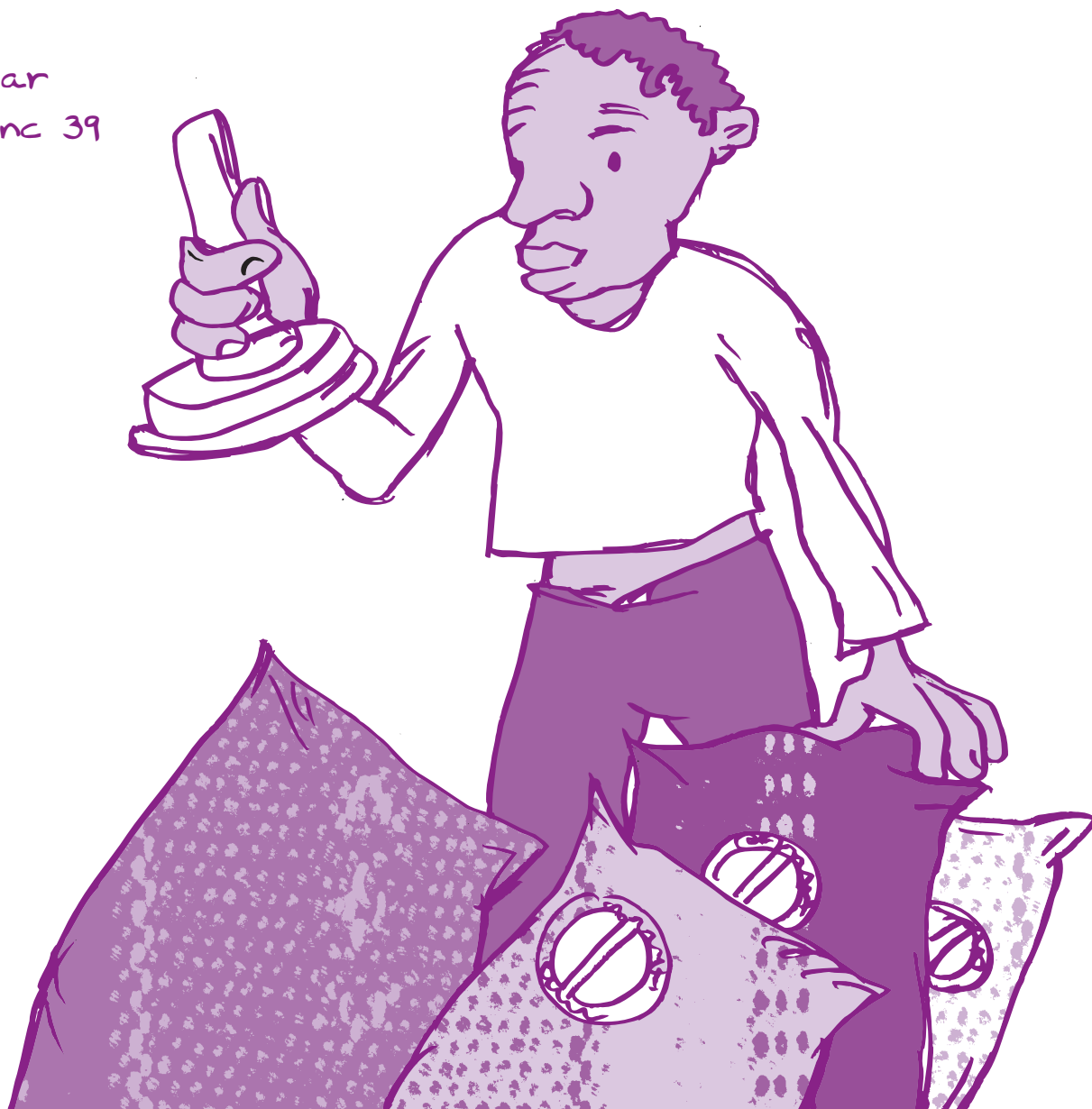
La fàbrica és bruta i de vegades costa respirar-hi.

Vaig deixar d'anar a l'escola als 10 anys, perquè el meu pare va morir i vaig haver d'ajudar a la meva mare. Em paguen menys de mig euro l'hora.

Als 13 anys vaig començar a treballar, i fins ara he estat en diferents fàbriques on es fan diversos productes: samarretes, pantalons, sabatilles, joguines... Però cap de les coses que he fabricat les he vist mai a les botigues de la meva ciutat.

Sóc
l'Ababacar
Ndejei, tinc 39
anys

Treballo en una gran plantació de cacau, a Costa d'Ivori, el meu país.

Abans tenia el meu petit hort, i hi conreava blat de moro, cacauets i mill. Però les terres eren cada cop més dolentes i no em donaven prou per sobreviure.

La plantació és propietat d'una gran empresa europea, que porta el cacau cap al seu continent. El cacau es fa servir per fer la xocolata.

No tinc contracte de treball ni assegurança mèdica.

Em paguen un sou cada setmana, però aquest cada cop és més petit, i les coses cada cop són més cares.

De cada euro que es paga per una rajola de xocolata, jo només en rebo 2 cèntims.

En l'època de la recol·lecció hi ha molta feina i treballem gairebé sense descans. Els altres mesos, però, sovint no hi ha feina per a tothom.

Sóc en Minu
i tinc 8 anys.

Treballo en una fàbrica a Sialkot, al Pakistan.

Treballem moltes hores i ens deixen descansar molt poc.

En algunes èpoques hem de cosir moltes pilotes i ens hem de quedar treballant moltes hores. Això passa perquè de tant en tant fan competicions de futbol molt importants, i la gent d'altres països compra més pilotes.

A la fàbrica hi treballem persones de totes les edats, però la majoria som nens de 5 a 13 anys.

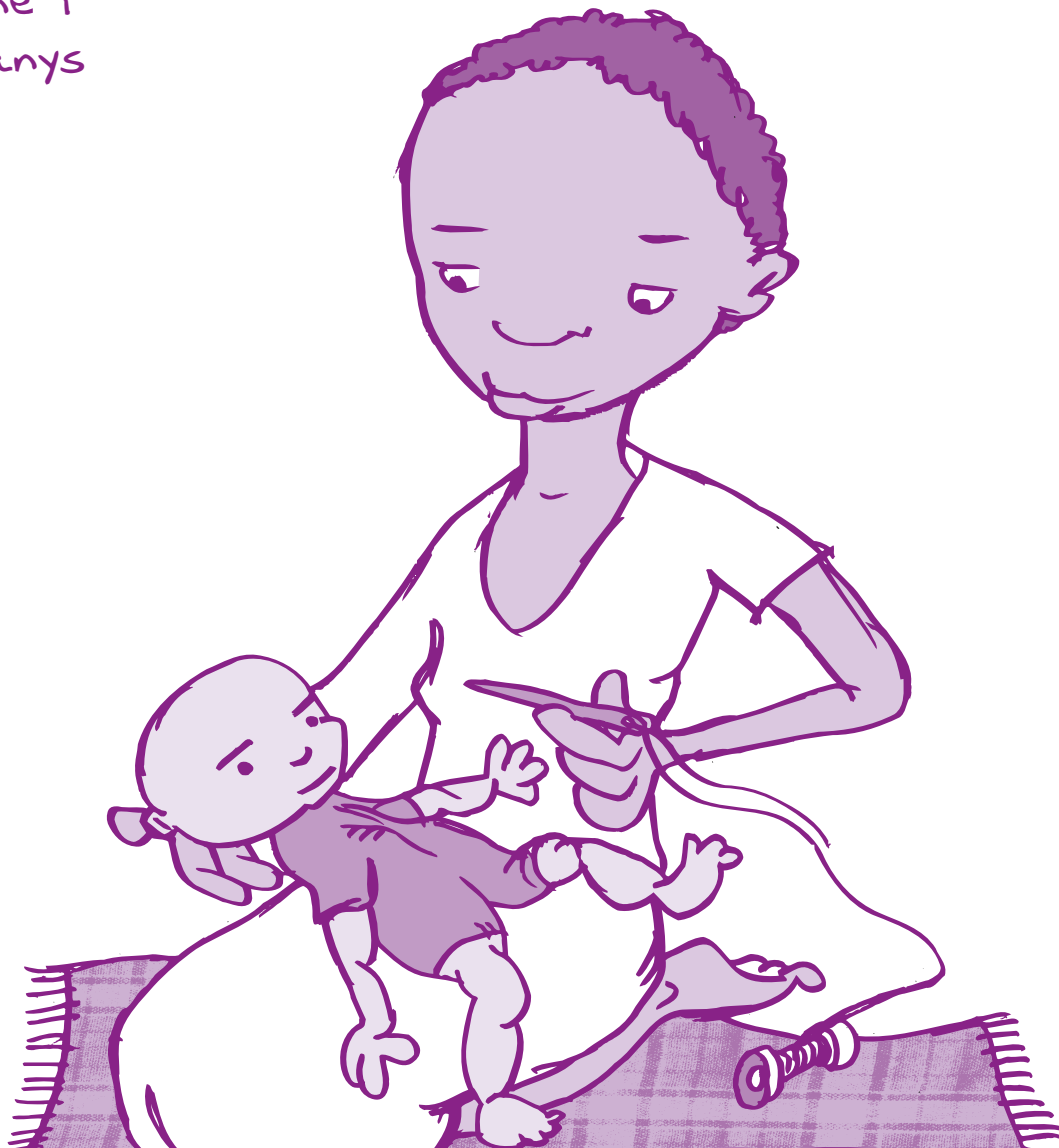
Treballem asseguts a terra. Cal vigilar molt per no punxar-se amb les agulles; de vegades, però, com que ens fan anar molt ràpid, ens punxem i fa molt mal.

Guanyo uns 45 cèntims d'euro al dia.

No vaig a l'escola perquè no tenim diners per pagar-la.

El meu nom
és Safine i
tinc 15 anys

Visc i treballo a Port-au-Prince, la capital del meu país, Haití.

Treballo en un taller on fem nines, unes 11 hores diàries.

Em paguen uns 20 cèntims d'euro l'hora, però això de vegades canvia si baixen les vendes. A més, sovint hem de fer hores extres que no ens paguen.

El taller és molt petit, però som molts treballadors. Estem molt incòmodes i sempre hi fa una calor insuportable.

Jo mai he vist una nina com les que fem a cap botiga del meu barri.

Tinc ganes de deixar la feina, però aquí no hi ha altres feines millors. Potser hauré de fer com el meu cosí, que va marxar a un altre país.

Em dic Walter
García i tinc
33 anys

Sóc un camperol de Nicaragua que em dedico al cultiu i recollida del cafè en el meu petit cafetar a prop d'Aranjuez. El meu pare també es dedicava a aquest cultiu, així com el meu avi.

Venem el cafè a empreses estrangeres, que el porten cap als països rics.

De cada euro que es paga pel cafè en un país del Nord, 87 cèntims es queden a les empreses del Nord, 9 cèntims arriben al nostre país i només 4 cèntims són per a nosaltres, els camperols.

Cada cop, el preu del cafè és més baix, i molts camperols tenim grans problemes per poder sobreviure. Si la situació no canvia, haurem d'abandonar les terres i marxar a la ciutat a la recerca de feina.

El preu del cafè no el posem nosaltres, sinó que es fixa des dels països rics.

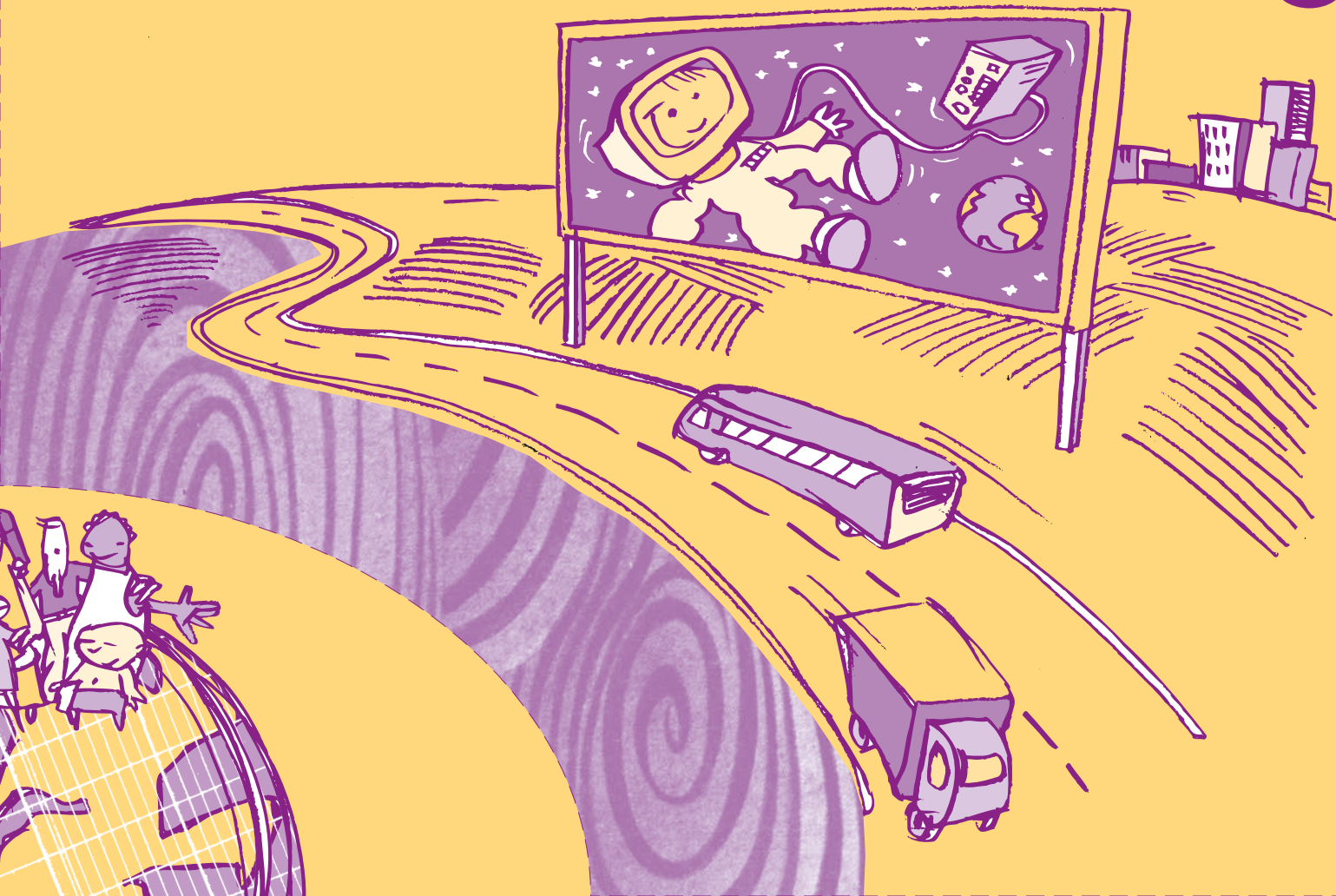
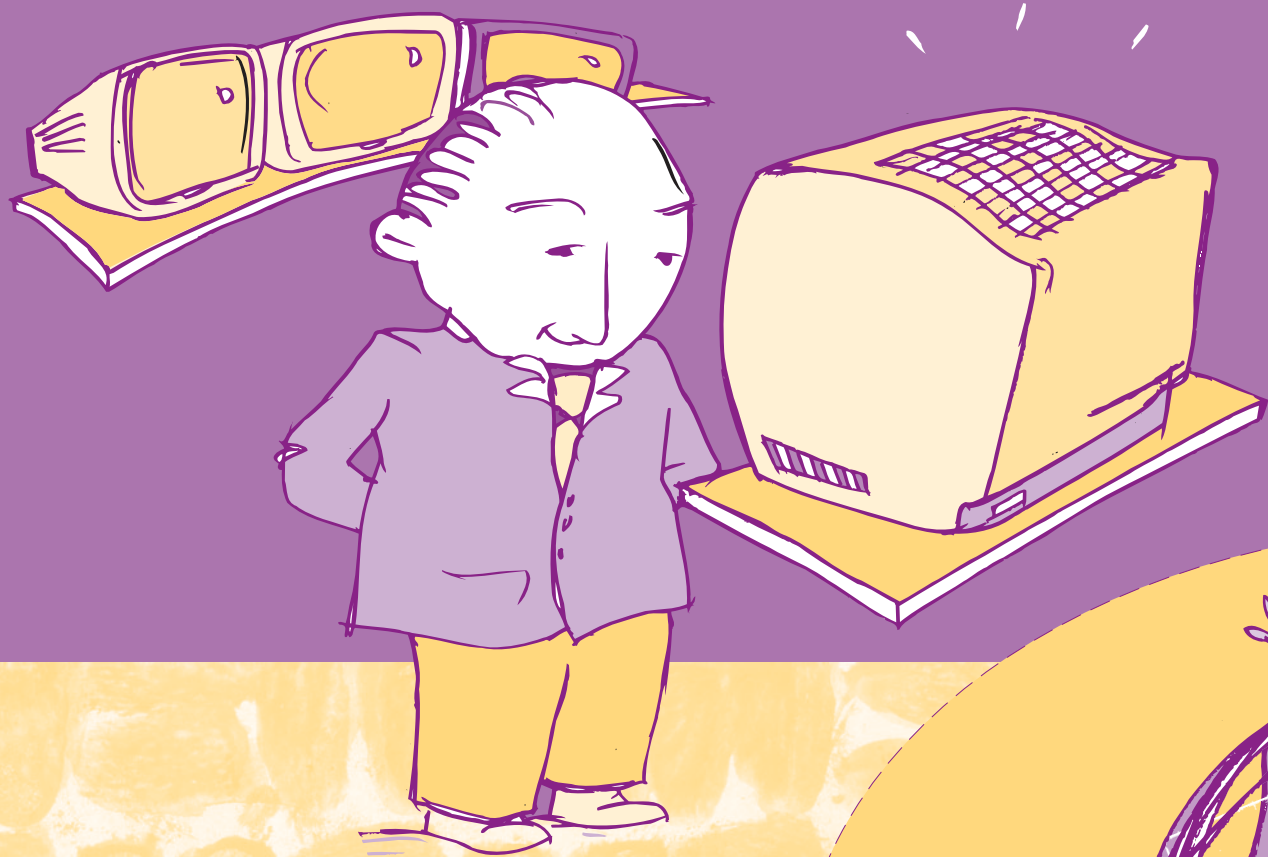

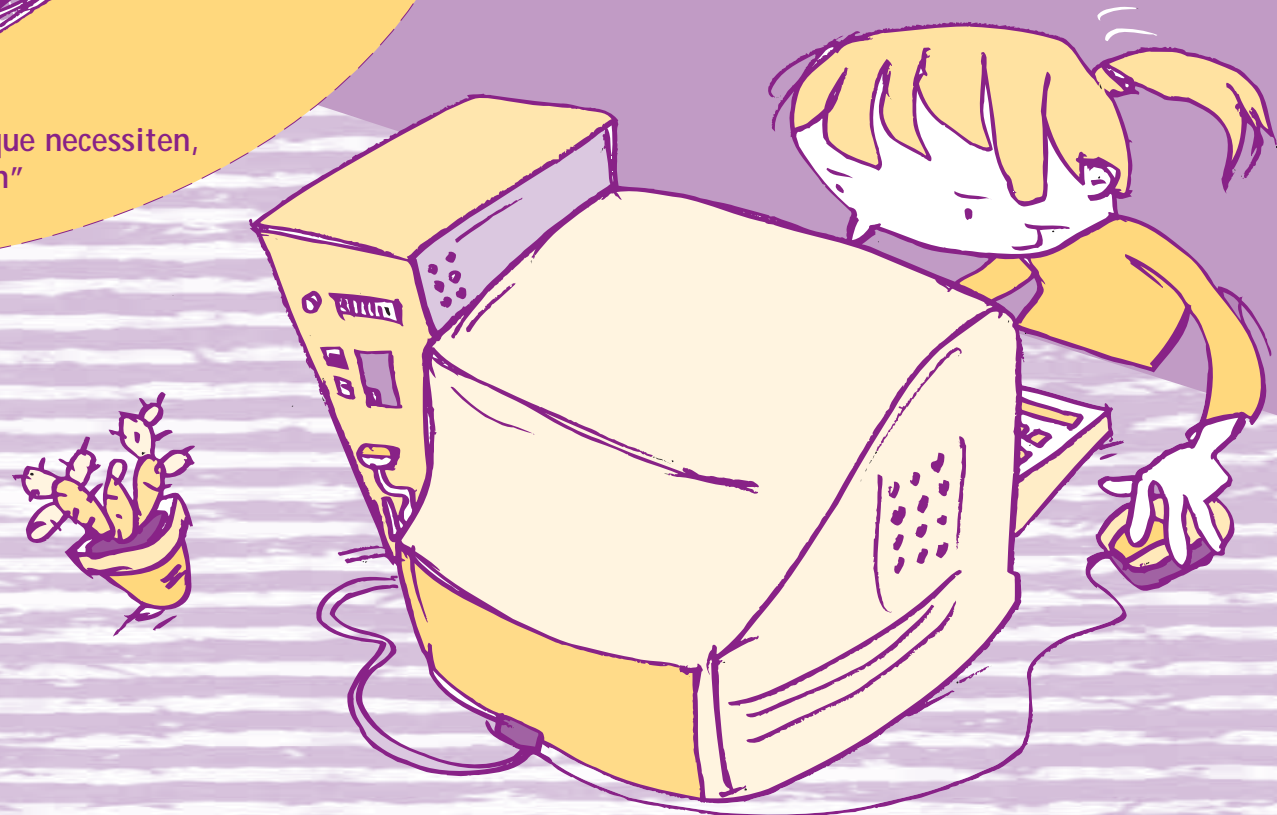
6

"El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no to allò que ambicionen"

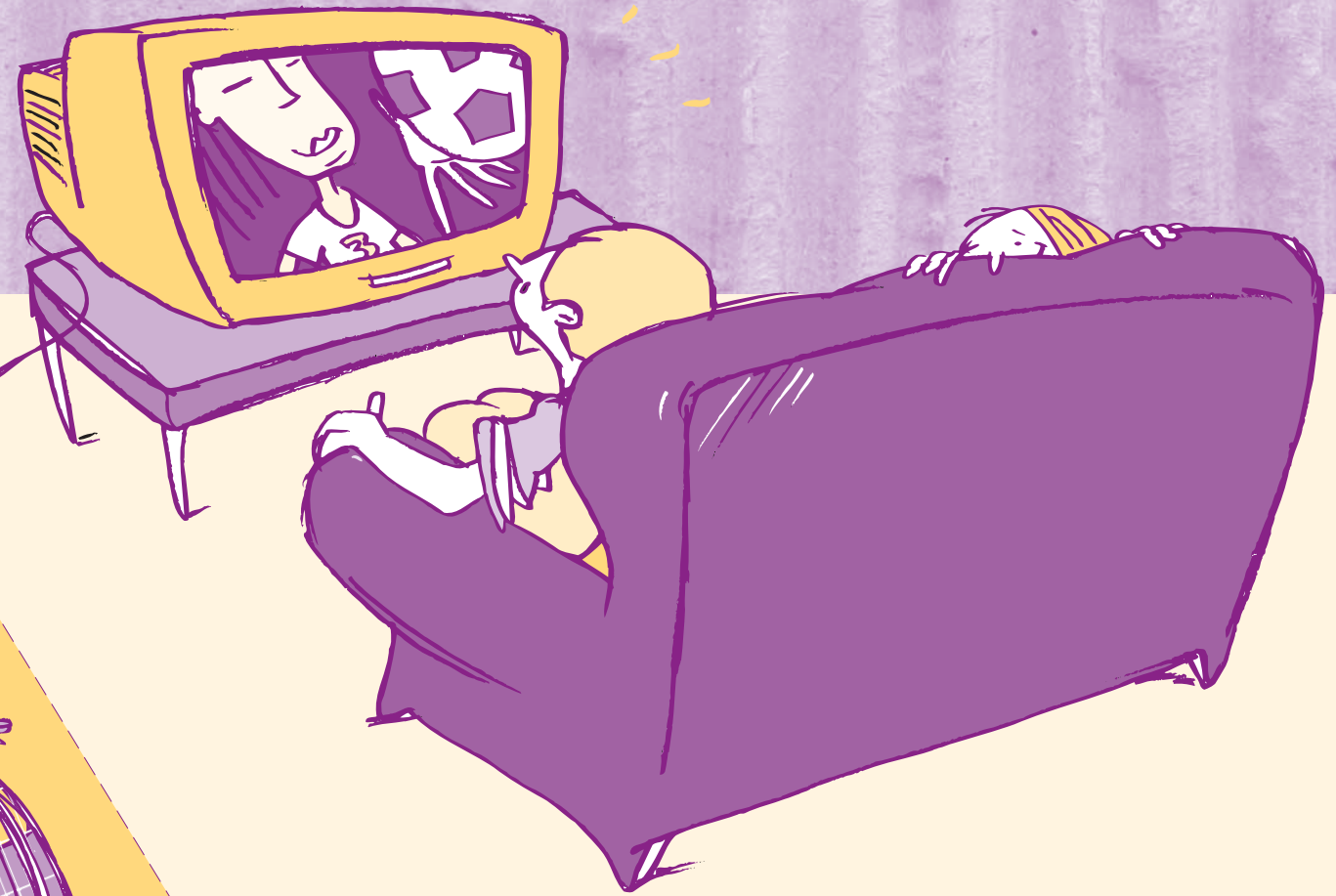

"El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no to allò que ambicionen"

“El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no to allò que ambicionen”

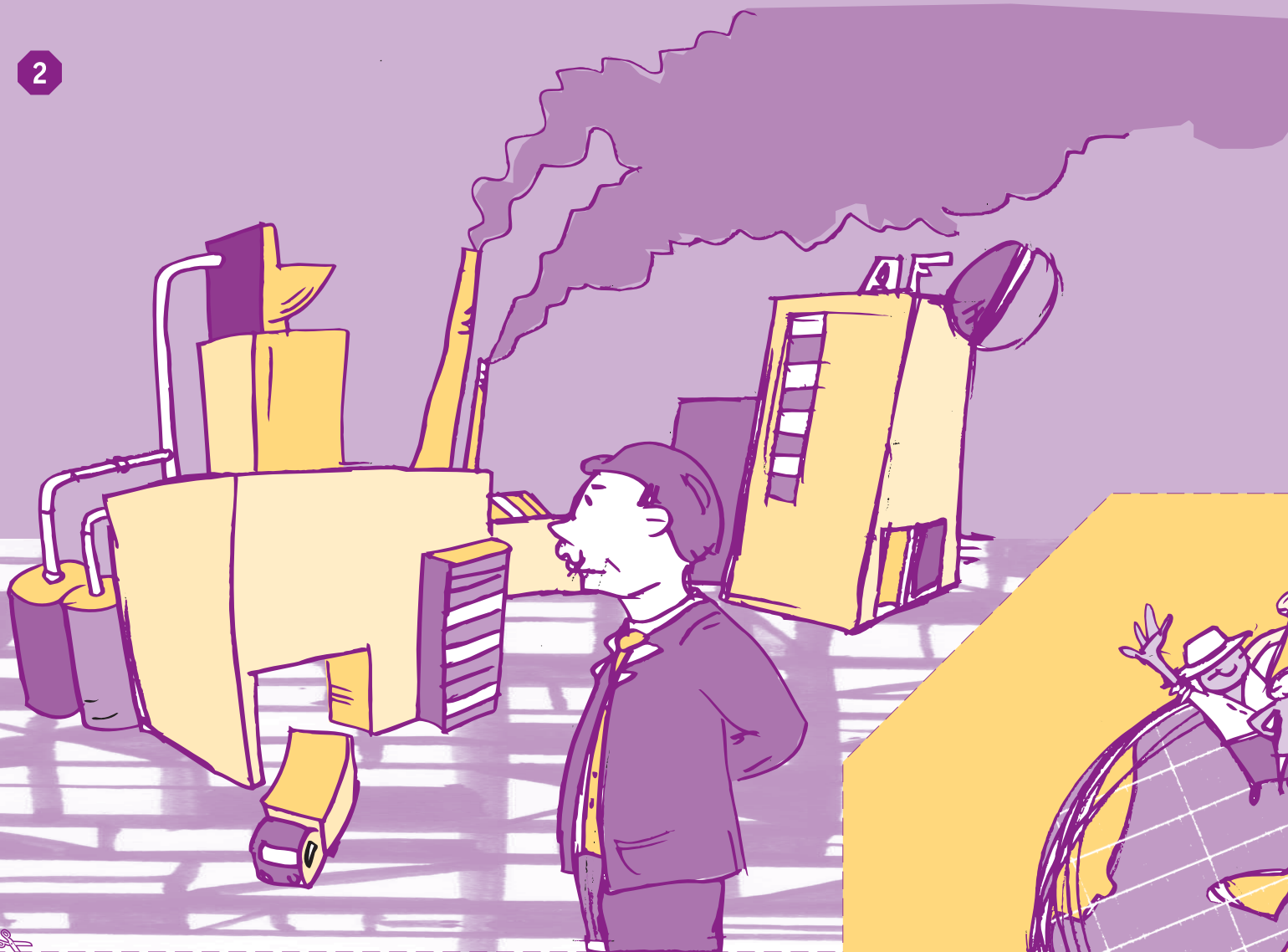

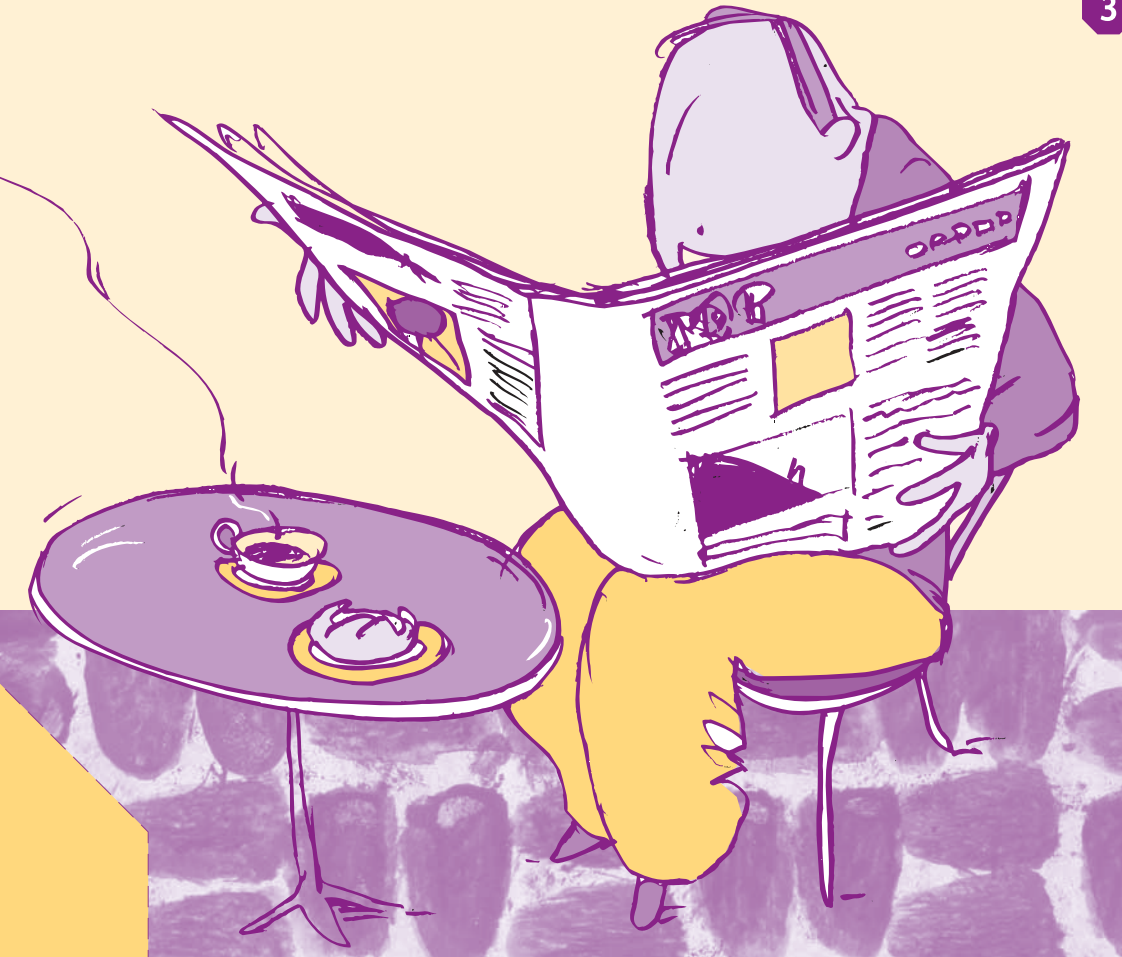
"El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no to allò que ambicionen"

2

3

"El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten, però no to allò que ambicionen"

6

5

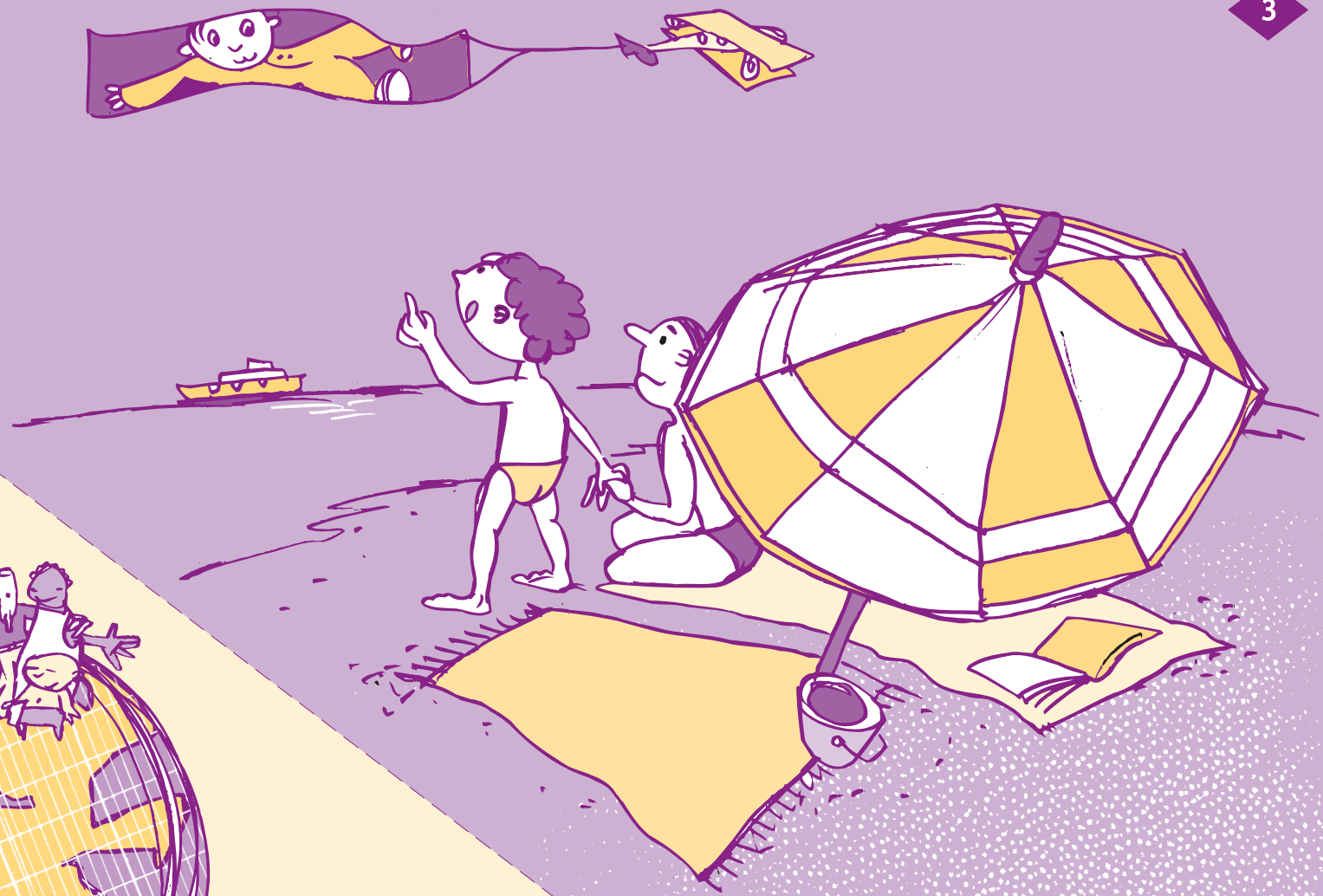

4

2

3

"El planeta ofereix a les persones tot allò que necessiten,
però no to allò que ambicionen"

6

5

4

**Intermón
Oxfam**

= COMERÇ AMB JUSTÍCIA

GIMCANA SUBIRATS INVESTIGADORS PRIVATS

El comerç internacional, tot i ser una de les grans fonts generadores de riquesa, deixa de banda milions de persones al món i augmenta les diferències entre els països del Sud i els del Nord. Amb el pretext d'investigar la procedència de sis objectes de consum quotidià, els participants de la gimcana descobriran qui els fabrica i en quines condicions. Tot això amb la intenció de fomentar un comerç solidari i equitatiu que contribueixi a crear una societat global més justa en la qual tots els éssers humans puguem tenir una vida digna.

COL·LECCIÓ ACTIVITATS PER A LA SOLIDARITAT

El joc és un bon camí per comprendre i aprendre. Aquesta és la raó d'aquesta col·lecció que reuneix jocs de rol i gimcanes dirigits als més joves i amb els quals es pretén acostar els jugadors i jugadores a problemes i situacions que viuen milions de persones als països del Sud. Així mateix se'ls motiva, d'una manera amena, a continuar descobrint com es pot contribuir a fer una societat més justa i igualitària.

ISBN 84-8452-213-X

9 788484 522133

**FUNDACIÓ
PERE TARRÉS**
Servei Colònies
de Vacances

V236856

